



جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره ششم - سال چهارم

۱۳۸۲ - ۱۳۸۳

تاریخ چاپ ۱۳۸۲/۶/۱۷

شماره ترتیب چاپ ۲۰۱۱

شماره چاپ سابقه

شماره دفتر ثبت ۷۱۹

طرح

طرح حمایت از نشانهای مبدأ جغرافیائی

قضائی و حقوقی

کمیسیونهای ارجاعی

اقتصادی - صنایع و معادن

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

این طرح در صورت تصویب برای نخستین بار در مجموعه مقررات مالکیت صنعتی کشور وارد می‌شود. تاکنون به دلیل وجود خلاء قانونی در این زمینه کالاهائی که کیفیت، مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات آنها اساساً منتسب به قلمرو جغرافیائی معینی هستند مانند فرش دستباف - صنایع دستی - و سایر محصولات سنتی مناطق محلی بر طبق قوانین داخلی در مقابل سوء استفاده‌های مختلف قابل حمایت نبوده‌اند، لذا به سادگی و با اهداف سودجویانه مورد بهره‌برداری اقتصادی در خارج از کشور قرار گرفته‌اند و از این راه لطمات جبران‌ناپذیری به منافع اقتصادی کشور و حتی هویت‌های فرهنگی نهفته در این کالاها به دلایل تحریف‌های به عمل آمده در آنها وارد آمده است.

به علاوه تا زمانی که قانونی جامع نتواند از حقوق صاحبان آنها در داخل حمایت مؤثر به عمل آورد، نمی‌توان هیچ‌گونه مبنائی را برای تأمین حمایت بین‌المللی از این محصولات در مقابل سوء استفاده‌های احتمالی خارجی فراهم آورد. بنابراین با تصویب چنین قانونی این زمینه فراهم خواهد شد که از این محصولات بر مبنای نشان‌های مبدأ جغرافیائی داخل حمایت گردد و متعاقباً براساس کنوانسیون‌های مربوط به ثبت بین‌المللی آنها، امکان هرگونه سوء استفاده از محصولات دارای منشاء جغرافیائی یا منابع ایرانی را از دیگران سلب گردد مگر این که این بهره‌برداری با کسب مجوزهای قانونی باشد. بنابراین تصویب این طرح تضمین منافع اقتصادی و حفظ این بخش از میراث ملی ما را به دنبال خواهد داشت.

لازم به ذکر است الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO) امکان توسل به سازوکارهای بین‌المللی برای حمایت از کالاهای بر مبنای نشانهای جغرافیائی را بیش از گذشته فراهم آورده است. از این رو هیأت وزیران بنا به پیشنهاد قوه قضائیه اینک موضوع الحاق به دو سند مهم بین‌المللی در این زمینه یعنی موافقتنامه مادرید در مورد جلوگیری از نصب نشانهای منبع غیرواقعی یا گمراه کننده بر کالا مورخ ۱۲۷۰ هجری شمسی (۱۸۹۱ میلادی) و موافقتنامه لیسن در مورد حمایت از اسامی مبدأ و ثبت بین‌المللی آنها مورخ ۱۳۳۷ هجری شمسی (۱۹۵۸ میلادی) را در دستور کار خود دارد که بزودی پس از تصویب الحاق به آنها به صورت لایحه تقدیم مجلس شورای اسلامی خواهد شد.

الحاق به این دو سند در آینده فی الواقع می‌تواند پوشش بین‌المللی لازم را برای حمایت از کالاهای دارای نشان‌های مبدأ جغرافیائی که بر اساس این قانون در داخل کشور به ثبت خواهد رسید، در حد گسترده‌ای فراهم کند که بدون تصویب چنین قانونی میسر نخواهد بود.

در خاتمه تقدیم این پیشنهاد به صورت طرح به دلیل تسریع هرچه بیشتر در روند بررسی و تصویب قانون مزبور در مجلس شورای اسلامی بوده است تا با تصویب آن بتوان ضمن حمایت از محصولات سنتی ایران با منشاء جغرافیائی شناخته شده و معروف از سوء استفاده‌های کلان اقتصادی و ورود کالاهای تقلبی به نام کالاهای ایرانی در بازارهای بین‌المللی که به نوبه خود صدمه بزرگی به میراث ملی کشور است جلوگیری کرد.

علی اکبر آقائی - سید محمد مهدی شاهرخی - احمد مرادی - محمد قمی - علی قنبری - سید سبحان حسینی - سید نجیب حسینی - رسول جماعتی - سید ابوالقاسم

حسینی - قاسم‌زاده - حسن قشقایی - داود حسن‌زادگان - رسول صدیقی -
 سید عبدالله حسینی - بهیار سلیمانی - محمد علی نبی‌زاده - سید محمد مهدی
 پور فاطمی - قدرت‌الله علیخانی - محسن نریمان - بهمن اخوان - ساعدی - نظری -
 احمد رمضانپور نرگسی - حسین آفریده - ناصر پور - سید ولی‌الله توکلی - احمد
 ناطق نوری - آزادمنش - ذبیح‌الله صفائی - علی امامی‌راد - سید مجتبی موسوی اجاق -
 باقر امامی - ولی آدروش - مرتضی شیرزادی - حسن سیدآبادی

طرح حمایت از نشانهای مبدأ جغرافیائی

فصل اول - عنوان و تعاریف

ماده ۱ - تعاریف:

- الف - منظور از دادگاه در این قانون، دادگاه عمومی تهران می‌باشد.
- ب - نشان جغرافیائی نشانی است که مبدأ کالائی را به قلمرو، منطقه یا ناحیه‌ای از کشور منتسب می‌سازد، مشروط بر این که کینیت و مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات کالا اساساً قابل انتساب به مبدأ جغرافیائی آن باشد.
- ج - کالا، یعنی هرگونه فرآورده طبیعی یا محصول کشاورزی یا صنایع دستی و یا تولیدات صنعتی.
- د - کنوانسیون پاریس، یعنی اتحادیه عمومی بین‌المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۱۸۸۳ میلادی) با توجه به تغییرات بعدی که به تصویب دولت جمهوری اسلامی ایران رسیده است.

ه - تولیدکننده یعنی:

- (۱) تولیدکننده محصولات کشاورزی یا هر شخص دیگری که به منظور تولید از محصولات طبیعی بهره‌برداری می‌کند.
 - (۲) - سازنده صنایع دستی یا تولیدات صنعتی.
 - (۳) - تاجر کالا و محصولات فوق.
- تبصره - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مسؤل اجرای این قانون است.

فصل دوم - حمایت از نشانهای مبدأ جغرافیائی

ماده ۲ - دادرسی مدنی:

هر شخص یا هر گروهی از تولیدکنندگان یا مصرف کنندگان که ذی‌نفع باشند می‌توانند درخصوص نشانهای مبدأ جغرافیائی به منظور جلوگیری از اعمال زیر در دادگاه اقامه دعوی نمایند:

الف - استفاده از هر وسیله برای معرفی یا ارائه کالائی که دلالت کند بر این که مبدأ کالای مورد نظر در منطقه جغرافیائی دیگری قرار دارد که غیر از مبدأ واقعی آن است به طریقی که موجب گردد عموم درخصوص مبدأ جغرافیائی واقعی گمراه شوند.

ب - هرگونه استفاده که وفق ماده (۱۵) مکرر کنوانسیون پاریس مصداق رقابت نامشروع باشد.

ج - استفاده از نشان مبدأ جغرافیائی معرف انواع نوشابه‌ها برای نوشابه‌هایی که مبدأ تولید آنها غیر از محلی است که در آن نشان مبدأ جغرافیائی ذکر شده است، حتی در مواردی که مبدأ اصلی کالاها قید شده باشد یا نشان مبدأ جغرافیائی به صورت ترجمه یا به

همراه واژه‌هایی چون نوع یا قسم یا سبک یا مشابه یا مانند آنها به کار رفته باشد.
در دعاوی مطرح شده طبق این ماده، دادگاه می‌تواند علاوه بر صدور دستور موقت، حکم به پرداخت خسارات و هرگونه حکم مناسب دیگر صادر نماید.

ماده ۳ - حمایت بدون ثبت، اماره قانونی:

الف - نشان مبدأ جغرافیائی بدون توجه به این که ثبت شده باشد یا نه مورد حمایت قرار خواهد گرفت. با وجود این ثبت نشان مبدأ جغرافیائی که طبق فصل سوم این قانون انجام شود، در هر یک از دعاوی که طبق این قانون طرح می‌گردد این اماره را به وجود می‌آورد که چنین نشانی منطبق با تعریف بند (ب) ماده (۱) این قانون است.

ب - نشان مبدأ جغرافیائی منطبق با تعریف بند (ب) ماده (۱) در مقابل نشان مبدأ جغرافیائی که علی‌رغم این که مبدأ کالاهای آن به درستی قید شده است به طور نادرست به عموم اعلام شود که مبدأ آنها، محل دیگری است، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

ماده ۴ - نشانهای مبدأ جغرافیائی هم‌نام:

در خصوص نشانهای مبدأ جغرافیائی هم‌نام، با رعایت بند (ب) ماده (۳) هر یک از نشانهای جغرافیائی به تنهایی مورد حمایت قرار خواهد گرفت. در مواردی که استفاده هم‌زمان از این‌گونه نشانها مجاز باشد، اداره مالکیت صنعتی با توجه به ضرورت تضمین رفتار برابر و عادلانه با تولیدکنندگان مربوط و همچنین عدم گمراهی مصرف‌کنندگان شرایطی را که طبق آنها نشانهای هم‌نام از یکدیگر قابل تمییز باشند، تعیین خواهد کرد.

ماده ۵ - موارد عدم حمایت:

موارد زیر به عنوان نشان مبدأ جغرافیائی حمایت نخواهند شد:

الف - نشانهایی که منطبق با تعریف مندرج در بند (ب) ماده (۱) نباشند.

ب - نشانهایی که خلاف موازین شرعی یا اخلاق حسنه یا نظم عمومی باشند.

ج - نشانهایی که در کشور مبدأ خود حمایت نمی‌شوند یا حمایت از آنها متوقف شده است یا نشانهایی که در کشور مبدأ خود متروک شده‌اند.

ماده ۶ - جرائم و مجازاتهای کیفری:

هر شخصی که عملاً هر یک از اعمال مندرج در ماده (۲) را مرتکب شود مجرم شناخته شده به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال یا حبس تعزیری از نود و یک روز تا شش ماه یا هر دو آنها محکوم خواهد شد.

فصل سوم - ثبت نشانهای مبدأ جغرافیائی

ماده ۷ - نحوه ارائه اظهارنامه ثبت و حق تسلیم اظهارنامه:

الف - اظهارنامه ثبت نشان مبدأ جغرافیائی به اداره مالکیت صنعتی تسلیم خواهد شد.

ب - اشخاص زیر می‌توانند اظهارنامه ثبت نشان مبدأ جغرافیائی را تسلیم نمایند:

(۱) اشخاص حقیقی یا حقوقی و همچنین گروههایی از این اشخاص که در منطقه

جغرافیائی مندرج در اظهارنامه در زمینه تولید کالاهای مذکور در اظهارنامه فعالیت

می‌کنند.

(۲) گروه‌های مصرف‌کننده.

(۳) هر مقام صلاحیت‌دار.

ماده ۸ - محتویات اظهارنامه:

موارد زیر باید در اظهارنامه صریحاً درج شود:

الف - نام، نشانی و تابعیت شخص حقوقی یا حقیقی که اظهارنامه را تسلیم می‌کند و سمت قانونی متقاضی ثبت.

ب - نشان مبدأ جغرافیایی که ثبت آن درخواست می‌شود.

ج - منطقه جغرافیایی که نشان مبدأ جغرافیایی به آن مربوط می‌شود.

د - کالاهایی که نشان مبدأ جغرافیایی به آن مربوط می‌شود.

هـ - کیفیت، مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات کالاهایی که نشان مبدأ جغرافیایی برای آنها به کار می‌رود.

تبصره - اظهارنامه مزبور مشمول پرداخت هزینه‌های مقرر خواهد بود.

ماده ۹ - کیفیت بررسی، اعتراض و ثبت نشان مبدأ جغرافیایی:

الف - اداره مالکیت صنعتی اظهارنامه را از جهت رعایت مفاد و شرایط بند (ب)

ماده (۵)، بند (ب) ماده (۷) و ماده (۸) این قانون و آئین‌نامه اجرائی آن، بررسی خواهد کرد.

ب -

(۱) - هرگاه اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مقرر در بند (الف) این

ماده رعایت شده‌اند، اقدام به آگهی اظهارنامه مورد نظر بدان گونه که پذیرفته شده است و برطبق روش مقرر خواهد نمود.

(۲) - هر شخص ذی‌نفع یا مقام صالح می‌تواند ظرف مهلت مقرر و طبق روش پیش‌بینی شده در آئین‌نامه اجرایی، اعتراض خود را نسبت به ثبت نشان مبدأ جغرافیایی براین اساس که یک یا چند شرط از شرایط ماده (۵)، بند (ب) ماده (۷) و ماده (۸) رعایت نشده‌اند، به اداره مالکیت صنعتی تسلیم نماید.

(۳) - اداره مالکیت صنعتی، نسخه‌ای از اعتراض را برای متقاضی ارسال خواهد کرد و ظرف مهلت مقرر و طبق روش پیش‌بینی شده، متقاضی متقابلاً پاسخی که حاوی دلایل و مبانی اظهارنامه خود باشد به اداره مذکور ارسال خواهد داشت. عدم ارسال پاسخ از سوی متقاضی در مهلت مقرر، انصراف از اظهارنامه تلقی خواهد شد.

(۴) - اگر متقاضی پاسخی متقابلاً ارسال نماید، اداره مالکیت صنعتی نسخه‌ای از آن را در اختیار معترض قرار خواهد داد و پس از استماع اظهارات طرفین در صورت درخواست یک یا دو طرف، با در نظر گرفتن جوانب امر در خصوص ثبت یا عدم ثبت اظهارنامه تصمیم خواهد گرفت.

ج - هرگاه اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (الف) این ماده رعایت شده‌اند و به ثبت نشان مبدأ جغرافیایی ظرف مهلت مقرر اعتراض نشده یا به ثبت نشان مبدأ جغرافیایی ظرف مهلت مقرر اعتراض شده ولی تصمیم به رد اعتراض به نفع متقاضی گرفته شده است، اداره مذکور نشان جغرافیایی را ثبت و آگهی لازم مبنی بر ثبت مسزبور را منتشر و گواهی ثبت را به نام متقاضی ثبت صادر خواهد کرد، درغیراین صورت اظهارنامه را رد خواهد نمود.

ماده ۱۰ - حق استفاده:

فقط تولیدکنندگانی که در منطقه جغرافیائی مذکور در دفاتر ثبت فعالیت می‌کنند حق دارند از نشان مبدأ جغرافیائی برای کالاهای مندرج در دفاتر ثبت، در تجارت استفاده نمایند، به شرطی که کالاهای مذکور کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات مندرج در دفاتر ثبت را داشته باشد.

ماده ۱۱ - ابطال و اصلاح ثبت:

الف - هر شخص ذی‌نفع یا هر مقام صلاحیتدار می‌تواند از دادگاه تقاضا کند که تصمیم لازم درخصوص موارد زیر را اتخاذ نماید:

(۱) - ابطال ثبت نشان مبدأ جغرافیائی به استناد این که شرایط مقرر در ماد (۵) این قانون رعایت نشده است.

(۲) - اصلاح ثبت نشان مبدأ جغرافیائی براین اساس که نشان مبدأ جغرافیائی مندرج در گواهی ثبت مطابق با نشان مبدأ جغرافیائی مورد نظر نیست یا به استناد این که کالاهائی که نشان مبدأ جغرافیائی برای آنها استفاده می‌شود کیفیت، مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات آن کالاها در گواهی ثبت قید نشده یا قید شده ولی ناقص و ناکافی است.

ب - در هر یک از دعاوی طرح شده طبق این ماده طی اخطاریه‌ای دادخواست ابطال یا اصلاح به شخصی که اظهارنامه ثبت نشان مبدأ جغرافیائی را تسلیم کرده یا قائم‌مقام او ابلاغ خواهد شد و از طریق انتشار آگهی در روزنامه رسمی و یک روزنامه محلی به کلیه اشخاصی که طبق ماده (۱۰) حق استفاده از نشان مبدأ جغرافیائی را دارند ابلاغ خواهد شد.

ج - اشخاصی که در بند (ب) این ماده ذکر شده‌اند و هر شخص ذی‌نفع دیگر

می‌توانند ظرف مهلتی که توسط دادگاه تعیین و در اظهاریه دادگاه درج خواهد شد، تقاضای ورود به دعوی را بنمایند.

ماده ۱۲ - دفاتر ثبت، روزنامه رسمی:

الف -

(۱) - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، دفاتر ثبت نشانهای مبدأ جغرافیایی را تهیه و در اداره مالکیت صنعتی نگهداری خواهد کرد و کلیه موارد ذکر شده در این قانون در آن ثبت خواهند شد.

(۲) - دفاتر ثبت در دسترس کلیه اشخاص ذی‌نفع خواهند بود و هر شخص که مایل باشد، طبق شرایط مقرر در آئین‌نامه اجرایی می‌تواند خلاصه‌ای از آنها را به دست آورد. ب - کلیه آگهی‌های مقرر در این قانون در روزنامه رسمی کشور منتشر خواهد شد.

ماده ۱۳ - اصلاح اشتباهات، تمدید مهلت:

الف - با رعایت مقررات آئین‌نامه اجرایی، اداره مالکیت صنعتی می‌تواند هرگونه اشتباه در ترجمه یا نگارش، اشتباه اداری یا اشتباه در اظهارنامه یا سند ارائه شده به اداره مذکور یا در هر یک از ثبت‌های انجام شده را طبق این قانون یا آئین‌نامه اجرایی آن اصلاح نماید.

ب - اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که اوضاع و احوال موجود تمدید مهلت را اقتضاء می‌کند، می‌تواند پس از دریافت درخواست کتبی، مهلت انجام هر عملی را که طبق این قانون یا آئین‌نامه اجرایی آن باید انجام شود، تمدید نماید. این کار پس از اعلام به اشخاص ذی‌نفع بر طبق مقررات مذکور در آئین‌نامه اجرایی انجام خواهد شد.

ماده ۱۴ - اعمال اختیارات:

قبل از این که اداره مالکیت صنعتی براساس اختیاراتی که طبق این قانون یا آئین نامه اجرایی به آن واگذار شده است علیه هر یک از طرفین اختلاف تصمیمی اتخاذ نماید به وی فرصت خواهد داد تا اظهارات خود را بیان نماید.

ماده ۱۵ - صلاحیت دادگاه، اعتراض به تصمیمات:

الف - رسیدگی به اختلافات مربوط به اجرای این قانون و آئین نامه اجرایی آن و مواردی که طبق این قانون و آئین نامه اجرایی آن باید به دادگاه ارجاع شوند در صلاحیت شعب خاصی از دادگاه عمومی تهران که توسط رئیس قوه قضائیه تعیین می شود، خواهد بود.

ب - اشخاص ذی نفع می توانند نسبت به هرگونه تصمیم که اداره مالکیت صنعتی طبق این قانون اتخاذ می نماید و قانوناً قابل اعتراض در دادگاه است، ظرف مدت دو ماه از تاریخ ابلاغ تصمیم مذکور به دادگاه اعتراض نمایند.

ماده ۱۶ - آئین نامه اجرایی، دستورالعملهای اداری:

الف - آئین نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه از تاریخ تصویب، توسط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید. این آئین نامه به ویژه باید تعرفه هزینه های مربوط به اظهارنامه های ثبت نشانهای مبدأ جغرافیایی را با رعایت این قانون و مناد کنوانسیونهای مربوطه که جمهوری اسلامی ایران عضویت در آنها را پذیرفته است، تعیین نماید که در صورت لزوم هر سه سال یکبار قابل تجدیدنظر خواهد

بود.

ب - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور می‌تواند با رعایت این قانون و آیین‌نامه اجرایی آن دستورالعمل‌های اداری مربوط به تشریفات و مراحل ثبت و وظایف اداری مندرج در این قانون و آیین‌نامه اجرایی و سایر وظایف اداری را صادر نماید.

فصل چهارم - مقررات ویژه مربوط به علائم و استثنائات

ماده ۱۷ - علائم گمراه‌کننده:

اداره مالکیت صنعتی رأساً یا به درخواست ذی‌نفع، از ثبت علامت تجاری که دربرگیرنده یا متشکل از نشان مبدأ جغرافیایی برای کالاهایی است که مبدأ آنها قلمرو ذکر شده نیست، خودداری خواهد کرد به شرطی که استفاده از این نشان در علامت تجاری برای این‌گونه کالاها در ایران دارای چنان ماهیتی باشد که عموم را نسبت به مبدأ اصلی و واقعی آنها گمراه نماید. چنانچه علامت مذکور ثبت شده باشد، ذی‌نفع می‌تواند جهت ابطال آن به مرجع قضایی مراجعه نماید.

ماده ۱۸ - در مورد انواع نوشتابه‌ها، اداره مالکیت صنعتی رأساً یا به درخواست ذی‌نفع از ثبت علامت تجاری که معرف مبدأ جغرافیایی خاصی است، لکن از آن مبدأ جغرافیایی نباشد، خودداری خواهد کرد و اگر علامت مذکور ثبت شده باشد، ذی‌نفع می‌تواند جهت ابطال آن به مرجع قضایی مراجعه نماید.

ماده ۱۹ - استثنائات مربوط به استفاده‌کننده قبلی:

الف - هیچ چیز در این قانون از استفاده مستمر یا مشابه از نشان مبدأ جغرافیایی

متعلق به کشور دیگری در ایران که معرف انواع نوشابه‌هاست برای کالاها یا خدمات توسط اتباع یا اشخاص مقیم ایران که از آن نشان مبدأ جغرافیایی به صورت مستمر برای همان کالاها یا خدمات در قلمرو ایران به مدت حداقل ده سال قبل از تصویب این قانون یا با حسن نیت قبل از تاریخ فوق استفاده کرده‌اند، جلوگیری نخواهد کرد.

ب - هرگاه علامت تجارتي با حسن نیت تقاضا یا ثبت شده باشد و همچنین حقوق مربوط به علامت تجارتي از طریق استفاده با حسن نیت قبل از تاریخ اجرای این قانون یا قبل از اینکه نشان مبدأ جغرافیایی در کشور مبدأ حمایت شود، تحصیل شده باشد، این قانون به قابلیت ثبت یا اعتبار ثبت علامت تجارتي، یا حق استفاده از علامت تجارتي براساس اینکه این علامت تجارتي عین یا مشابه نشان مبدأ جغرافیایی است، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ج - هیچ چیز در این قانون درخصوص نشان جغرافیایی متعلق به هر کشور برای نوعی کالا یا خدمات که نشان مورد نظر عین واژه متداول در زبان رایج در ایران به عنوان نامی متداول برای آن کالاها و خدمات است، صادق نیست.

د - درخواست مقرر در فصل دوم این قانون درخصوص استفاده یا ثبت علامت تجارتي، باید ظرف مدت پنج سال پس از اینکه استفاده سوء از نشان مورد حمایت برای عموم در ایران معلوم شد یا پنج سال پس از تاریخ ثبت علامت تجارتي در ایران، تسلیم گردد مشروط بر اینکه علامت تجارتي تا آن تاریخ منتشر شده و تاریخ مذکور زودتر از تاریخی باشد که استفاده سوء برای عموم در ایران معلوم شده است و همچنین مشروط بر اینکه نشان مبدأ جغرافیایی با سوء نیت استفاده یا ثبت نشده باشد.

ه - این قانون به هیچ وجه به حقوق اشخاص درخصوص استفاده از نام خود یا نام سلف خود در تجارت لطمه‌ای نخواهد زد به استثناء مواردی که نام مذکور به طریقی استفاده شود که سبب گمراهی عموم گردد.

مصوبه‌های مجلس شورای اسلامی - ۱۳۷۸/۰۴/۳۰

قانون اصلاح قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

(bم) ۴ - متن زیر جایگزین ماده (۲۲) می شود:

ماده ۲۲ - ثبت شرکتهای و مالکیت های صنعتی و معنوی، همچنین ثبت کشتی ها، شناورها و هواپیماها در هر منطقه با رعایت اصل هشتاد و یکم (۸۱) قانون اساسی طبق ضوابط مصوب هیات وزیران انجام می شود.
تبصره - ثبت شرکتهای و مالکیت های صنعتی و معنوی در هر منطقه توسط سازمان آن منطقه انجام می شود.

مصوبه‌های مجلس شورای اسلامی - ۱۳۸۰/۰۷/۰۴

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تاسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی

(م) ماده واحده - بد دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون تاسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی امضا شده در استکهلم بد تاریخ چهاردهم جولای ۱۹۶۷ میلادی برابر با بیست و چهارم تیر ماه سال ۱۳۴۶ هجری شمسی و اصلاحی بیست و هشتم اکتبر ۱۹۷۹ میلادی برابر با هفتم آبان ماه سال ۱۳۵۸ هجری شمسی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست ملحق شده اسناد مربوط را تسلیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم
کنوانسیون تاسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی امضا شده در استکهلم بد تاریخ چهاردهم جولای ۱۹۶۷ میلادی برابر با بیست و چهارم تیرماه سال ۱۳۴۶ هجری شمسی و اصلاحی بیست و هشتم اکتبر ۱۹۷۹ میلادی برابر با هفتم آبانماه سال ۱۳۵۸ هجری شمسی

طرفهای متعاقد.

با تمایل به مشارکت در تفاهم و همکاری بهتر بین دولت‌ها در جهت منافع مشترک براساس احترام حاکمیت و برابری آنها؛

با تمایل به ارتقای حمایت از مالکیت معنوی در سراسر دنیا، به منظور تشویق فعالیت خلاق؛

با تمایل به روز کردن و کارایی بیشتر مدیریت اتحادیه‌هایی که در زمینه‌های حمایت مالکیت صنعتی، به حمایت از آثار ادبی و هنری تاسیس شده‌اند با رعایت احترام کامل نسبت به استقلال هر یک از اتحادیه‌ها؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تاسیس سازمان

بدین وسیله سازمان جهانی مالکیت معنوی ایجاد می‌شود.

ماده ۲ - تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

۱- (سازمان) به معنی سازمان جهانی مالکیت معنوی می‌باشد (WIPO)

۲- منظور از (دفتر بین‌المللی) دفتر بین‌المللی مالکیت معنوی می‌باشد.

۳- منظور از (کنوانسیون پاریس) کنوانسیون امضا شده در بیستم مارس ۱۸۸۳

برابر با اول فروردین سال ۱۲۶۲ هجری شمسی با اصلاحات به عمل آمده برای

حمایت از مالکیت صنعتی است.

۴- منظور از (کنوانسیون برن) کنوانسیون امضا شده در نهم سپتامبر ۱۸۸۶

برابر با نوزدهم شهریورماه سال ۱۲۶۵ هجری شمسی با اصلاحات به عمل آمده برای

حمایت از آثار هنری و ادبی می‌باشد.

۵- (اتحادیه پاریس) اتحادیه بین‌المللی است که توسط کنوانسیون پاریس

تاسیس شده است.

۶- اتحادیه برن اتحادیه بین‌المللی است که توسط کنوانسیون برن تاسیس

شده است.

۷- منظور از اتحادیه‌ها اتحادیه پاریس، اتحادیه‌های ویژه و

موافقتنامه‌های تنظیم شده در خصوص آن و نیز اتحادیه برن و هر گونه

موافقتنامه بین‌المللی دیگری است که به منظور پیشبرد حمایت از مالکیت

معنوی تنظیم شده و اجرای آن از سوی سازمان براساس بند (۳) ماده (۴) تقبل

شده است.

۸- مالکیت معنوی شامل حقوق مرتبط با موارد زیر خواهد بود:

- آثار ادبی، هنری و علمی؛

- نمایش‌های هنرمندان بازیگر، صدای ضبط شده، برنامه‌های رادیویی؛

- اختراعات در کلیه زمینه‌های فعالیت انسان؛

- کشفیات علمی؛

- طراحی‌های صنعتی؛

- علایم تجاری، علایم خدماتی، نامهای تجاری و عناوین؛

- حمایت در برابر رقابت نامطلوب؛

- و سایر حقوقی که ناشی از فعالیت معنوی در قلمرو صنعتی، علمی، ادبی و

هنری می‌باشد.

ماده ۳ - اهداف سازمان

اهداف سازمان عبارتند از :

۱ - پیشبرد حمایت مالکیت معنوی در سراسر جهان از طریق همکاری در میان کشورها در صورت اقتضا با همکاری هر سازمان بین المللی دیگر.

۲ - تامین همکاریهای اداری میان اتحادیه ها.

ماده ۴ - وظایف

سازمان به منظور دستیابی به اهداف مندرج در ماده (۳) از طریق نهادهای

مربوط و با حفظ صلاحیت هر یک از اتحادیه ها به شرح زیر عمل می نماید :

۱ - ارتقا توسعه تدابیر پیش بینی شده برای تسهیل حمایت موثر از مالکیت

معنوی در سراسر جهان و هماهنگی قوانین ملی در این زمینه .

۲ - انجام وظایف اداری اتحادیه پاریس ، اتحادیه های ویژه ای که در رابطه با

این اتحادیه تاسیس شده اند و اتحادیه برن .

۳ - قبول یا شرکت در اجرای هرگونه موافقتنامه بین المللی که به منظور بالا

بردن حمایت از مالکیت معنوی تنظیم شده باشد .

۴ - تشویق انعقاد قراردادهای بین المللی مربوط به ارتقا حمایت از مالکیت

معنوی .

۵ - پیشنهاد همکاری به کشورهایی که خواهان کمک های حقوقی - فنی در زمینه

مالکیت معنوی می باشند .

۶ - جمع آوری و انتشار اطلاعات مربوط به حمایت مالکیت معنوی و همچنین انجام

و توسعه مطالعات در این زمینه و مبادرت به چاپ نتایج به دست آمده .

۷ - حمایت از خدماتی که حمایت بین المللی مالکیت معنوی را تسهیل می کند و

در صورت اقتضا اقدام به ثبت در این زمینه و انتشار اطلاعات مربوط به آن .

۸ - انجام هرگونه اقدام مقتضی دیگر.

ماده ۵ - عضویت

۱ - هر کشوری که عضو یکی از اتحادیه های مندرج در بند (۷) ماده (۲)

باشد می تواند به عضویت سازمان درآید .

۲ - هر کشوری که عضو یکی از اتحادیه ها نباشد ، می تواند به عضویت سازمان

درآید مشروط بر آنکه :

یک - عضو سازمان ملل متحد یا هر موسسه وابسته به سازمان یادشده ، یا آژانس

بین المللی انرژی اتمی و یا عضو اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری باشد .

یا

دو - از طرف مجمع عمومی به منظور عضویت در این کنوانسیون دعوت شده باشد .

ماده ۶ - مجمع عمومی

۱ -

الف - مجمع عمومی شامل کشورهای عضو این کنوانسیون که عضو هر یک از این

اتحادیه ها هستند ، می باشد .

ب - دولت هر کشور از طریق یک نماینده که می تواند توسط نمایندگان

جایگزین ، مشاوران یا کارشناسانی یاری شود ، نمایندگی خواهد داشت .

پ - هزینه های هر هیأت نمایندگی بر عهده دولتی است که آن را منصوب می کند .

۲ - مجمع عمومی باید:

یک - مدیر کل را براساس معرفی کار گروه هماهنگی منصوب نماید.
دو - گزارش های مدیر کل را در مورد سازمان بررسی و تایید کرده و تمامی دستورهای لازم را به او بدهد.

سه - گزارش ها و فعالیت های کار گروه هماهنگی را بررسی و تایید نموده و رهنمود مربوط را بدهد.

چهار - بودجه دو ساله هزینه های مشترک اتحادیه ها را تصویب نماید.

پنج - تدابیر پیشنهادی مدیر کل را در مورد اجرای موافقتنامه های بین المللی پیش بینی شده در بند (۳) ماده (۴) تصویب نماید.

شش - مقررات مالی سازمان را وضع نماید.

هفت - زبان های مربوط به امر کاری دبیرخانه را با در نظر گرفتن عرف سازمان ملل متحد تعیین کند.

هشت - از کشورهای موضوع قسمت دوم بند (۲) ماده (۵) به منظور عضو شدن در کنوانسیون دعوت نماید.

نه - تعیین نماید که کدام کشورهای غیرعضو سازمان و کدام سازمان های بین الدولی و بین المللی غیر دولتی، مجاز خواهند بود تا در جلسات به عنوان ناظران شرکت کنند.

ده - هرگونه وظایف دیگری را که به موجب این کنوانسیون مقتضی است انجام دهد.

۳ -

الف - هر کشوری که عضو یک یا چند اتحادیه باشد، در مجمع عمومی دارای یک رای می باشد.

ب - حد نصاب مجمع عمومی با ۱۲ کشورهای عضو حاصل می گردد.

پ - با وجود مقررات قسمت (ب) بالا، مجمع عمومی در صورتی که در هر جلسه تعداد نمایندگان کمتر از ۱۲ اما مساوی یا بیشتر از ۱۳ کشورهای عضو مجمع یاد شده حضور داشته باشند، می تواند اتخاذ تصمیم نماید. با این حال

تصمیمات مجمع عمومی به جز امور راجع به چگونگی عملکرد مربوط تنها با حصول این شرایط قابل اجرا می باشد که دفتر بین المللی تصمیمات یاد شده را

به کشورهای عضو مجمع که در جلسه حضور نداشته اند ابلاغ نموده و از آنان دعوت کند که در ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ یاد شده رای یا امتناع خود را به

طور کتبی اعلام نمایند. هرگاه در انقضای مهلت یاد شده تعداد کشورهایی که رای یا امتناع خود را بدین ترتیب اعلام نمودند، حداقل مساوی کشورهایی باشد

که برای حصول حد نصاب جلسه حضور نداشتند، تصمیمات یاد شده به این شرط قابل اجرا خواهد بود که اکثریت ۲۳ آرا به دست آید.

ت - با رعایت مفاد قسمتهای (ث) و (ج)، مجمع عمومی باید با اکثریت ۲۳ آرا، اتخاذ تصمیم نماید.

ث - تصویب اقدامات مربوط به اجرای موافقتنامه های بین المللی پیش بینی شده در بند (۳) ماده (۴) مستلزم حصول اکثریت ۳۴ آرا می باشد.

ج - تصویب موافقتنامه با سازمان ملل متحد برابر مقررات مواد (۵۷) و (۶۲) منشور سازمان ملل متحد مستلزم اکثریت ۹۱۰ آرا می باشد.

چ - انتخاب مدیر کل (جز یک بند ۲) ، تصویب اقدامات پیشنهادی مدیر کل راجع به اجرای موافقتنامه های بین المللی (جز پنج بند ۲) و تغییر مقر (ماده ۱۰) مستلزم حصول اکثریت نه تنها در مجمع عمومی بلکه در مجمع اتحادیه پاریس و برن هم می باشد.

ح - رای ممتنع، رای محسوب نمی شود.

خ - یک نماینده می تواند تنها نماینده یک کشور بوده و فقط به نام آن رای دهد.

الف - مجمع عمومی هر دو سال تقویمی یک بار به دعوت مدیر کل جلسه عادی تشکیل خواهد داد.

ب - مجمع عمومی جلسه فوق العاده خود را به دعوت مدیر کل یا به درخواست کارگروه هماهنگی و یا به تقاضای ۱۴ کشورهای عضو مجمع تشکیل خواهد داد.

پ - جلسات مجمع در مقر سازمان تشکیل می شود.

د - دولتهای عضو این کنوانسیون که عضو هیچ یک از اتحادیه ها نیستند، مجاز خواهند بود در جلسات مجمع عمومی به عنوان ناظران شرکت نمایند.

۶- مجمع عمومی آیین نامه داخلی خود را تصویب خواهد نمود.

ماده ۷ - اجلاس

۱-

الف - اجلاسی مشتمل بر کشورهای عضو این کنوانسیون ، اعم از اینکه اعضای یکی از اتحادیه ها بوده یا نباشند، تشکیل می گردد.

ب - دولت هر کشوری از طریق یک نماینده که می تواند توسط نمایندگان جایگزین ، مشاوران یا کارشناسانی یاری شود، نمایندگی خواهد داشت .

پ - هزینه های هر هیات نمایندگی به عهده دولتی است که آن را منصوب می کند.

۲- اجلاس :

یک - موضوعهای کلی در زمینه مالکیت معنوی را بحث خواهد نمود و می تواند

توصیه های مربوط به این موضوعها را با رعایت صلاحیت و استقلال عمل

اتحادیه ها، تصویب نماید؛

دو - بودجه دو ساله اجلاس را تصویب خواهد کرد؛

سه - در حدود بودجه اجلاس ، برنامد دو ساله کمک فنی - حقوقی را تدوین خواهد نمود؛

چهار - اصلاحات مربوط به این کنوانسیون - موضوع ماده (۱۷) - را تصویب

خواهد نمود؛

پنج - تعیین نماید کدام کشورهای غیرعضو سازمان و کدام سازمانهای

بین الدولی و بین المللی غیر دولتی مجاز خواهند بود تا در جلسات به عنوان

ناظر شرکت کنند؛

شش - هرگونه وظایف دیگری که به موجب این کنوانسیون مقتضی است ، انجام دهد.

۳-

الف - هر کشور عضو دارای یک حق رای در اجلاس است .

ب - حد نصاب اجلاس با ۱۳ کشورهای عضو، حاصل می گردد.

پ - با رعایت مفاد ماده (۱۷) ، اجلاس با اکثریت ۲۳ آرا اتخاذ تصمیم نماید.

ت - مبلغ سهمیه پرداختی کشورهایی که عضو این کنوانسیون بوده ولی عضو یکی از اتحادیه ها نمی باشند، فقط با رای نمایندگان آن کشورها تعیین می شود.

ث - رای ممتنع رای محسوب نمی شود.

ج - یک نماینده می تواند تنها نماینده یک کشور بوده و فقط به نام آن رای

- الف - اجلاس جلسه عادی خود را به دعوت مدیر کل در محل مجمع و در همان زمان برگزار می نماید.
- ب - اجلاس جلسه فوق العاده خود را به دعوت مدیر کل بنا به درخواست اکثریت کشورهای عضو تشکیل می دهد.
- ۵- اجلاس آیین نامه داخلی خود را تصویب خواهد نمود.
- ماده ۸ - کار گروه هماهنگی

الف - کار گروه هماهنگ کننده ای مشتمل بر کشورهای عضو این کنوانسیون که اعضا کار گروه اجرایی اتحادیه پاریس (۱) یا کار گروه اجرایی اتحادیه برن یا هر دو می باشند، تشکیل می گردد. با این حال، در صورتی که هر یک از این کارگروههای اجرایی بیش از ۱۴ تعداد کشورهای عضو مجمع که آن را انتخاب کرده تشکیل گردد، کار گروه اجرایی از میان اعضایش، کشورهایی را که عضو کار گروه هماهنگی خواهند بود تعیین خواهد نمود، به گونه ای که تعدادشان از ۱۴ یاد شده در بالا تجاوز نکند. بدیهی است کشوری که مقر سازمان در سرزمین آن قرار دارد-خزرو ۱۴ یاد شده محسوب نخواهد شد.

ب - دولت هر کشور عضو کارگروه هماهنگی از طریق یک نماینده که می تواند توسط نمایندگان جایگزین، مشاوران یا کارشناسانی یاری شود، نمایندگی خواهد داشت.

- پ - هنگامی که کار گروه هماهنگی مسایلی را که به طور مستقیم مربوط به برنامه یا بودجه اجلاس و دستور جلسات خود بوده یا پیشنهادهایی را برای اصلاح این کنوانسیون که موثر بر حقوق یا تعهدات کشورهای عضو این کنوانسیون بوده، ولی عضو هیچ یک از اتحادیه ها نمی باشند مورد بررسی قرار می دهد، در این صورت ۱۴ از چنین کشورهایی با همان حقوقی که کشورهای عضو آن کار گروه دارا می باشند در جلسات کارگروه هماهنگی شرکت خواهند نمود. اجلاس در هر جلسه عادی خود، این کشورها را تعیین می کند.
- ت - هزینه های هر هیات نمایندگی بد عهده دولتی است که آن را منصوب می کند.
- ۲- چنانچه اتحادیه های دیگری که توسط این سازمان اداره می شوند بخواهند در کارگروه هماهنگی یاد شده نمایندگی داشته باشند، نمایندگانشان باید از میان کشورهای عضو کارگروه هماهنگی تعیین گردند.
- ۳- کار گروه هماهنگی باید :

- یک - به تشکیلات اتحادیه ها، مجمع عمومی، اجلاس، مدیر کل در مورد تمامی مسایل اداری و مالی و سایر مسایل متضمن نفع مشترک برای دو یا چند اتحادیه، یا یک یا چند اتحادیه و سازمان می باشند و به ویژه در زمینه بودجه هزینه های مشترک اتحادیه ها رهنمود ارایه دهد؛
- دو - پیش نویس دستور جلسه مجمع عمومی را فراهم کند؛
- سه - پیش نویس دستور جلسه و برنامه و بودجه اجلاس را تنظیم نماید؛
- چهار - (حذف شده است) ؛

پنج - کمی قبل از پایان مهلت مدیریت مدیر کل یا در صورت خالی بودن پست یاد شده، نامزدی را به منظور تصدی این پست به مجمع عمومی پیشنهاد نماید.

چنانچه مجمع عمومی نامزد معرفی شده را انتخاب ننماید، کار گروه هماهنگی باید نامزد دیگری را تعیین کند. این روند باید تا انتخاب آخرین نامزد توسط مجمع عمومی تکرار گردد؛

شش - هرگاه در فاصله دو جلسه مجمع عمومی، پست مدیر کل خالی باشد، مدیر کل موقتی را تا روز تصدی مدیر کل جدید به شغل خود تعیین می نماید؛
هفت - وظایف دیگری را که به موجب کنوانسیون به آن محول شده انجام دهد.

۴- الف - کار گروه هماهنگی جلسه عادی خود را هر دو سال یک بار بنا به دعوت مدیر کل تشکیل می دهد. این جلسه اصولاً در مقر سازمان تشکیل می گردد.

ب - کارگروه هماهنگی جلسه فوق العاده خود را بنا به دعوت مدیر کل یا به ابتکار شخص وی یا به درخواست رییس یا ۱۴ اعضایش تشکیل می دهد.

۵- الف - هر کشوری، خواه عضو یک یا هر دو کارگروه اجرایی یاد شده در قسمت (الف) بند (۱) باشد، دارای یک رای در کارگروه هماهنگی خواهد بود.

ب - حد نصاب کار گروه هماهنگی با ۱۳ کشورهای عضو حاصل می گردد.

پ - یک نماینده می تواند تنها نماینده یک کشور بوده و فقط به نام آن رای دهد.

۶- الف - کار گروه هماهنگی با اکثریت نسبی نظرات خود را بیان و تصمیمات خود را اتخاذ خواهد نمود. رای ممتنع رای محسوب نمی شود.

ب - حتی اگر اکثریت نسبی بدست آمده باشد، هر عضو کار گروه هماهنگی می تواند فوری بعد از رایگیری، بازشماری ویژه آرا را به طریق زیر درخواست نماید:

دو فهرست جداگانه که یکی شامل اسامی کشورهای عضو کار گروه (۲) اجرایی اتحادیه پاریس و دیگری اسامی کشورهای عضو کار گروه اجرایی اتحادیه برن است، تنظیم گردد. رای هر کشور باید در مقابل نام خود در هر فهرست به طور مشخص نوشته شود. در صورتی که این بازشماری ویژه نشانگر این باشد که اکثریت نسبی آرا در هیچ یک از فهرستها بدست نیامده است، پیشنهاد مطروح، تصویب نشده محسوب می گردد.

۷- هر کشور عضو سازمان که عضو کار گروه هماهنگی نباشد، می تواند از سوی ناظرانی که حق شرکت در مباحث را بدون حق رای دارند، نمایندگی داشته باشد.

۸- کار گروه هماهنگی آیین نامه داخلی خود را تدوین می نماید.
ماده ۹ - دفتر بین المللی

۱- دفتر بین المللی، دبیرخانه سازمان می باشد.

۲- دفتر بین المللی توسط مدیر کل اداره شده و دو یا چند معاون، وی را یاری می نمایند.

۳- مدیر کل برای یک دوره معین که نباید کمتر از شش سال باشد، انتخاب می گردد. انتخاب مجدد وی برای دوره های معین امکانپذیر می باشد. مدت های مربوط به انتخاب اولیه و انتخاب احتمالی بعدی و همچنین سایر شرایط انتخاب توسط مجمع عمومی تعیین می گردد.

- الف - مدیر کل بالاترین مقام اداری سازمان است .
- ب - مدیر کل نماینده سازمان می باشد .
- پ - مدیر کل گزارش خود را در مورد امور داخلی و خارجی سازمان به مجمع تقدیم نموده ، به دستورهای مجمع در آن امور عمل خواهد نمود .
- ۵- مدیر کل پیش نویس برنامه و بودجه و همچنین گزارشهای دوره ای مربوط به فعالیتهای را تهیه و تنظیم کرده ، آنها را به دولتهای کشورهای ذینفع و همچنین تشکیلات اتحادیه ها و سازمان ارسال می نماید .
- ۶- مدیر کل و یکی از کارکنان منتخب وی، بدون داشتن حق رای، در تمام جلسات مجمع عمومی ، اجلاس ، کار گروه هماهنگی و هر کارگروه دیگری گروه کاری، شرکت خواهد نمود . مدیر کل با یکی از کارکنان منتخب وی سمت دبیر تشکیلات یادشده را به عهده خواهد داشت .
- ۷- مدیر کل برای اجرای کارآمد وظایف دفتر بین المللی ، کارمندان لازم را منصوب می نماید . نامبرده معاونان مدیر کل را پس از تایید کارگروه هماهنگی منصوب می دارد . شرایط استخدام به موجب مقررات کارکنان که بنا به پیشنهاد مدیر کل به تایید کارگروه هماهنگی می رسد ، تعیین می گردد . در استخدام کارکنان و تعیین شرایط خدمت ، ضرورت تامین بالاترین معیارهای کارایی ، صلاحیت و صداقت آنان باید مورد توجه کامل قرار گیرد . در این مورد باید به اهمیت و استخدام کارکنان بر مبنای توزیع جغرافیایی ، تا اندازه امکان ، توجه شایانی نمود .
- ۸- ماهیت وظایف مدیر کل و کارکنان صرفا بین المللی می باشد . اشخاص یادشده در انجام وظایف خود نباید از هیچ دولت یا مقام خارج از سازمان ، اقدام بد اخذ دستور کنند و یا دستوری را دریافت نمایند . ایشان باید از هر عملی که به موقعیت آنها به عنوان مقامهای بین المللی لطمه وارد می نماید ، خودداری ورزند . هر کشور عضوی متعهد است که به بزرگی انحصاری بین المللی وظایف مدیر کل و کارکنان احترام گذاشته و تلاش ننماید که آنان را در انجام وظایف خود تحت تاثیر قرار دهد .
- ماده ۱۰ - مقر
- الف - مقر سازمان در ژنو می باشد .
- ب - انتقال مقر یادشده می تواند تحت شرایط پیش بینی شده در قسمتهای (ت) و (چ) بند (۳) ماده (۶) صورت بگیرد .
- ماده ۱۱ - امور مالی
- ۱- سازمان ، دو بودجه جداگانه دارد : بودجه مربوط به هزینه های مشترک برای اتحادیه ها و بودجه مربوط به اجلاس .
- ۲-
- الف - بودجه هزینه های مشترک اتحادیه ها ، شامل پیش بینی هزینه هایی است که متضمن نفع برای چندین اتحادیه است .
- ب - این بودجه از منابع مالی زیر تامین می شود :
- یک - حق عضویت اتحادیه ها مشروط بر اینکه میزان حق عضویت هر اتحادیه با در نظر گرفتن منافع اتحادیه یادشده در هزینه های مشترک توسط مجمع تعیین شود .

دو - هزینه های مربوط به خدمات انجام شده توسط دفتر بین المللی که ارتباط مستقیمی با اتحادیه ها ندارد یا برای خدماتی که دفتر بین المللی در زمینه کمکهای فنی - حقوقی انجام داده دریافت نشده است .
سه - فروش انتشارات دفتر بین المللی که به طور مستقیم مربوط به هیچ یک از اتحادیه ها نمی باشد یا حق امتیازهای مربوط به آن ها .
چهار - هدایا، اموال مورد وصیت و کمکهای مالی که عاید سازمان می شود، بجز مواردی که در جز چهار قسمت (ب) بند (۳) پیش بینی شده است .
پنج - اجاره بها، بهره ها و دیگر درآمدهای متفرقه سازمان .
-۳-

الف - بودجه اجلاس شامل پیش بینی هزینه های تشکیل جلسات اجلاس و هزینه برنامه های کمک فنی - حقوقی می باشد .
ب - بودجه یادشده از منابع مالی زیر تامین می گردد :
یک - حق عضویت های کشورهای عضو این کنوانسیون که عضو هیچ یک از اتحادیه ها نمی باشند .
دو - مبالغی که توسط اتحادیه ها به حساب بودجه یادشده واریز گردیده مشروط به اینکه مجمع هر اتحادیه میزان سهمید مربوط به آن را تعیین نماید و همچنین هر اتحادیه از نظر مشارکت در بودجه آزادی عمل داشته باشد .
سه - مبالغی که از بابت خدمات انجام شده توسط دفتر بین المللی در زمینه کمکهای فنی - حقوقی دریافت می شود .
چهار - هدایا، هبه و کمکهایی که برای اهداف مندرج در قسمت (الف) عاید سازمان می شود .
-۴-

الف - هر کشور عضو این کنوانسیون که عضو یکی از اتحادیه ها نباشد به منظور تعیین سهم خود در بودجه اجلاس باید متعلق به یک طبقه بوده و سهم سالانه اش را براساس شماره واحدهایی که در زیر آمده است پرداخت نماید :

۱۰ | طبقه الف

۱۳ | طبقه ب

۱۱ | طبقه پ

ب - هر یک از کشورها همزمان با اقدام پیش بینی شده در بند (۱) ماده (۱۴) طبقه ای که تمایل به قرارگرفتن در آن را دارد معرفی خواهد نمود . هر کشوری می تواند طبقه را تغییر دهد . در صورتی که طبقه پایین تری انتخاب شود ، کشور ذینفع باید مراتب را در یکی از جلسات عادی اجلاس مطرح نماید . چنین تغییری از آغاز سال تقویمی بعد از جلسه قابل اجرا خواهد بود .
پ - میزان حق عضویت سالانه هر کدام از کشورهای یادشده مبلغی خواهد بود که نسبت به آن با میزان کل حق مشارکت این کشورها در بودجه اجلاس ، همان نسبت موجود بین تعداد واحدهای آن کشور با تعداد کل واحدهای تمام کشورهای یادشده می باشد .

ت - میزان مبلغ مشارکت باید در اول ژانویه هر سال پرداخت شود .

ث - در صورتی که بودجه قبل از آغاز دوره مالی جدید تصویب نشود ، بودجه برابر مقررات مالی در همان سطح بودجه سال گذشته خواهد بود .

۵- هر کشور عضو این کنوانسیون که عضو هیچ یک از اتحادیه ها نبوده و با توجه به مقررات این ماده ، در پرداخت مبلغ سهم خود تاخیر داشته باشد، همچنین کشور عضو این کنوانسیون که عضو یکی از اتحادیه ها بوده و در پرداخت مبلغ سهمیه خود به اتحادیه های یادشده تعطل نماید، اگر مبلغ موعود برابر یا بیشتر از جمع مبلغ حق عضویت های دو سال کامل گذشته باشد، در هیچ یک از ارکان سازمان که عضو آن است ، حق رای نخواهد داشت . با این حال ، اگر تا زمانی که به نظر هر کدام از این ارکان علت تاخیر از اوضاع و احوال استثنایی و غیر قابل اجتناب ناشی گردد، در این صورت کشور یادشده می تواند حق رای خود را در ارگانهای یادشده اعمال نماید.

۶- حق الزحمه ها و هزینه های مربوط به خدمات فنی - حقوقی انجام شده از طریق دفتر بین المللی توسط مدیر کل تعیین و به کار گروه هماهنگی گزارش می شود.

۷- سازمان می تواند با تصویب کارگروه هماهنگی ، هدایا، هدیه و کمکهایی را که به طور مستقیم از طرف دولتها، موسسه های عمومی یا خصوصی ، انجمنها، یا اشخاص عادی پیشنهاد می شود قبول نماید.

۸-

الف - سازمان تنخواه گردانی خواهد داشت که با پرداخت در یک نوبت توسط اتحادیه ها و هر کشور عضو این کنوانسیون که عضو یکی از اتحادیه ها نیست ، تشکیل می گردد. در صورت عدم تکافو منبع یادشده افزایش خواهد یافت .

ب - میزان مبلغ پرداخت در یک نوبت هر اتحادیه و شرکت احتمالی آن در افزایش سرمایه به وسیله مجمع عمومی مورد تصویب قرار خواهد گرفت .

پ - میزان مبلغ پرداخت در یک نوبت هر کشور عضو این کنوانسیون که عضو هیچ اتحادیه ای نیست و سهم آن در هرگونه افزایشی ، به نسبت مشارکت آن برای سال تصمیم گیری در مورد تشکیل یا افزایش سرمایه به نسبت مشارکت او، تعیین می گردد. میزان و نحوه مبلغ پرداختی بنا به پیشنهاد مدیر کل و بعد از کسب نظر کارگروه هماهنگی به وسیله اجلاس تصویب می گردد.

۹-

الف - در موافقتنامه ای که در باره مقر سازمان با کشوری که مقر سازمان در قلمرو آن قرار دارد منعقد می شود، بیش بینی می گردد که در صورت عدم تکافوی منبع مالی در گردش ، کشور یادشده کمکهای مالی (مساعده هایی) را اعطا نماید. میزان مبلغ این کمکها و شرایط اعطا آن ، در هر مورد منوط به موافقتنامه جداگانه ای بین کشور یادشده و سازمان خواهد بود و در طول مدت اعطا کمکها، کشور مورد بحث دارای یک کرسی سمت دار در کارگروه خواهد بود.

ب - کشور مورد بحث در قسمت (الف) و سازمان ، هر کدام حق دارند از تعهد اعطا کمک با اخطار کتبی انصراف حاصل نمایند. این انصراف سه سال بعد از پایان سالی که در جریان آن اخطار صورت پذیرفته نافذ خواهد بود.

۱۰- رسیدگی به حسابها توسط یک یا چند کشور و یا به وسیله حسابرسان خارج از اعضا که با توافق آنها، به وسیله مجمع عمومی تعیین می گردد، براساس روش

پیش بینی شده در مقررات مالی صورت می پذیرد.

ماده ۱۲ - اهلیت قانونی ، امتیازها و مصونیتها

۱- سازمان در سرزمین هر کشور عضو، به موجب قوانین آن کشور از اهلیت

قانونی لازم برای رسیدن به اهداف و اجرای وظایف خود برخوردار می باشد.

۲- سازمان در مورد استقرار مقر خود با کنفدراسیون سوییس و با هر کشور دیگری که ممکن است در آینده مقر یادشده در آنجا مستقر گردد، موافقتنامه تنظیم می نماید.

۳- سازمان می تواند به منظور استفاده سازمان، مقامهای خود و نمایندگان تمام کشورهای عضو از امنیازها و مصونیتهای لازم برای رسیدن به اهداف و اجرای وظایف خود، موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه با دیگر کشورهای عضو تنظیم نماید.

۴- مدیر کل می تواند در خصوص موافقتنامه های پیش بینی شده در بندهای (۲) و (۳) مذاکره و پس از تصویب کار گروه هماهنگی، آنها را به نام سازمان منعقد و امضا نماید.

ماده ۱۳ - ارتباط با سازمانهای دیگر

۱- سازمان در صورت اقتضا روابط کاری را با سازمانهای دیگر بین الدولی برقرار نموده، با آنان همکاری می نماید. هرگونه موافقتنامه کلی حاوی این مضمون که با سازمانهای یادشده منعقد شده است، پس از تصویب کار گروه هماهنگی توسط مدیر کل صورت می گیرد.

۲- سازمان می تواند در مورد موضوعهای در صلاحیت خود، به منظور مشاوره و همکاری با سازمانهای بین المللی غیر دولتی، با رضایت دولتهای ذربیط و همچنین با سازمانهای ملی اعم از دولتی و غیر دولتی، توثیبات مناسبی را تنظیم نماید. چنین ترتیباتی پس از تصویب کارگروه هماهنگی توسط مدیر کل اتخاذ می گردد.

ماده ۱۴ - عضویت در کنوانسیون

۱- کشورهای یادشده در ماده (۵) می توانند از طرق زیر طرف این کنوانسیون شده و عضو سازمان گردند :

یک - امضا بدون قید شرط تصویب، یا

دو - امضا به شرط تصویب که به دنبال آن تودیع سند تصویب صورت گیرد، یا سه - تودیع سند الحاق .

۲- با وجود دیگر مقررات این کنوانسیون، کشورهای عضو کنوانسیون پاریس، کنوانسیون برن و یا هر دو کنوانسیون، فقط زمانی می توانند به عضویت این کنوانسیون درآیند که همزمان کنوانسیونهای یادشده در زیر را تصویب یا به آنها بپیوندند و یا بعد از تصویب یا پیوستن به آنها عضو این کنوانسیون شوند:

یا سند استکهلم مربوط به کنوانسیون پاریس به طور کامل یا با قید پیش بینی شده در جز (یک) قسمت (ب) بند (۱) ماده (۲۰) سند یادشده، یا سند استکهلم مربوط به کنوانسیون برن به طور کامل یا با قید پیش بینی شده در جز (یک) قسمت (ب) ماده (۲۸) سند یادشده .

۳- اسناد تصویب یا الحاق نزد مدیر کل سپرده خواهد شد.

ماده ۱۵ - لازم الاجرا شدن کنوانسیون

۱- این کنوانسیون سه ماه پس از اینکه ده کشور عضو اتحادیه پاریس و هفت کشور عضو اتحادیه برن، برابر بند (۱) ماده (۱۴) اقدام کرده باشند، لازم الاجرا می گردد، بدیهی است که اگر کشوری عضو دو اتحادیه باشد در هر دو گروه مورد محاسبه قرار می گیرد. همچنین در تاریخ یادشده، این کنوانسیون

نسبت به کشورهایی که عضو هیچ یک از دو اتحادیه نبوده و در ظرف سه ماه یا بیشتر قبل از تاریخ یادشده برابر بند (۱) ماده (۱۴) اقدام کرده باشند ، لازم الاجرا خواهد شد .

۲- این کنوانسیون در مورد هر کشور دیگر ، در ظرف سه ماه پس از تاریخ اقدام برابر بند (۱) ماده (۱۴) لازم الاجرا خواهد بود .

ماده ۱۶ - حق شرط

هیچ نوع حق شرطی در این کنوانسیون پذیرفته نمی شود .

ماده ۱۷ - اصلاحات

۱- پیشنهاد های اصلاحی در مورد این کنوانسیون ممکن است توسط هر کشور عضو ، کار گروه هماهنگی یا مدیر کل ارایه گردد . پیشنهاد های یادشده حداقل شش ماه پیش از بررسی در اجلاس ، توسط مدیر کل به کشورهای عضو ارسال می گردد .

۲- اصلاحات باید به تصویب اجلاس برسد . اگر اصلاحات بر حقوق و تعهدات کشورهای عضو این کنوانسیون که عضو هیچ اتحادیه ای نیستند تاثیر بگذارند ، این

کشورها نیز در رایگیری شرکت خواهند کرد . در مورد پیشنهاد های اصلاحی دیگر تنها کشورهای عضو این کنوانسیون که عضو یکی از اتحادیه ها باشند حق رای دارند . اصلاحات با اکثریت نسبی آرا پذیرفته می شود . به شرط آنکه اجلاس تنها

به پیشنهاد های اصلاحی رای دهد که پیش از آن توسط مجمع اتحادیه پاریس و مجمع اتحادیه برن برابر مقررات قابل اجرای هر یک از آنها در مورد تصویب اصلاحات مقررات اداری کنوانسیون های مربوط آنها باشد . پذیرفته شده باشند .

۳- هر اصلاحی یک ماه پس از اینکه اعلامیه کتبی حاکی از پذیرش - پس از طی مراحل مقرر در قوانین اساسی مربوط - از سوی ۳۴ کشورهای عضو سازمان که

می توانند راجع به پیشنهاد اصلاحی براساس بند (۲) ، در زمان تصمیم گیری اجلاس در مورد اصلاحیه رای دهند ، توسط مدیر کل دریافت شود لازم الاجرا خواهد شد .

کشورهایی که به هنگام اصلاح ، عضو سازمان بوده و یا در آینده به عضویت آن در آیند ، ملزم به چنین اصلاحیه ای می باشند . مشروط به اینکه اصلاحیه ای که تعهد مانی کشورهای عضو را افزایش دهد ، تنها آن کشورهایی را ملزم نماید که

پذیرش خود را نسبت به اصلاحیه یادشده اعلام داشته اند .

ماده ۱۸ - انصراف

۱- هر کشور عضو می تواند توسط اعلامیه ای خطاب به مدیر کل انصراف خود را از عضویت در این کنوانسیون اعلام دارد .

۲- انصراف شش ماه بعد از وصول اعلامیه توسط مدیر کل نافذ خواهد شد .

ماده ۱۹ - اعلامیه ها

مدیر کل ، موارد زیر را به دولتهای کشورهای عضو ، اعلام می دارد :

۱- تاریخ لازم الاجرا شدن کنوانسیون ؛

۲- اعضا و تودیع اسناد تصویب یا الحاق ؛

۳- پذیرش اصلاحیه این کنوانسیون و تاریخ لازم الاجرا شدن آن ؛

۴- اعلام انصراف از کنوانسیون .

ماده ۲۰ - مقررات نهایی

۱-

الف - این کنوانسیون در یک نسخه واحد به زبانهای انگلیسی ، فرانسوی ، روسی و اسپانیولی که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار هستند تنظیم شده ، نزد دولت سوئد سپرده خواهد شد .

ب - این کنوانسیون تا (۱۳) ژانویه سال ۱۹۶۸ برابر (۲۳) دیمه سال ۱۳۴۶ هجری شمسی در استکهلم ، برای امضا مفتوح خواهد ماند .
۲- متون رسمی باید توسط مدیر کل ، بعد از مشاوره با دولتهای ذینفع به زبانهای آلمانی ، ایتالیایی و پرتغالی و سایر زبانهایی که اجلاس تعیین می نماید ، ترجمه گردد .

۳- مدیر کل باید دو نسخه از رونوشت مصدق این کنوانسیون و هرگونه اصلاحیه ای را که توسط اجلاس تصویب شده باشد به دولتهای کشورهای عضو اتحادیه های پاریس یا برن ، دولت هر کشور دیگری که به این کنوانسیون ملحق گردد و به دولت هر کشوری که آن را درخواست نماید ، ارسال کند . رونوشت متن امضا شده کنوانسیون که به دولتها فرستاده می شود ، باید به وسیله دولت سوئید برانرا با اصل گردد .
۴- مدیر کل باید این کنوانسیون را در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت برساند .

ماده ۲۱ - مقررات موقتی

۱- تا زمان قبول سمت توسط اولین مدیر کل ، در مواردی که در این کنوانسیون به دفتر بین المللی یا به مدیر عامل اشاره شده باشد ، منظور از آن ، به ترتیب ، دفتر بین المللی متحد برای حمایت از مالکیت صنعتی ، ادبی و هنری (که دفتر بین المللی متحد برای حمایت از مالکیت معنوی (BIRPI) نیز نامیده می شود) یا مدیر کل آن می باشد .

۲- الف - کشورهایی که عضو یکی از اتحادیه ها می باشند ، ولی هنوز به عضویت این کنوانسیون درنیامده اند ، در صورت تمایل در مهلت پنج سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون می توانند همان حقوقی را که در صورت عضویت اعمال می کردند ، اعمال نمایند . هر کشوری که تمایل به اعمال حقوق یادشده داشته باشد باید به این منظور اعلامیه کتبی به مدیر کل ارسال نماید که این اعلامیه از تاریخ وصول آن دارای اعتبار می باشد . کشورهای یادشده تا انتقضای مهلت یادشده عضو مجمع عمومی و اجلاس محسوب می شوند .

ب - به محض انتقضای این مهلت پنج ساله ، این کشورها حق رای در مجمع عمومی اجلاس و کارگروه هماهنگی را نخواهند داشت .
پ - به محض اینکه کشورهای یادشده عضو این کنوانسیون گردیدند ، دوباره حق رای خود را به دست خواهند آورد .
۳-

الف - تا زمانی که کشورهایی هستند که عضو اتحادیه پاریس و برن بوده اما عضو این کنوانسیون نشده اند ، دفتر بین المللی و مدیر کل به ترتیب به عنوان دفتر بین المللی برای حمایت از مالکیت صنعتی ، ادبی و هنری و مدیر کل آن نیز انجام وظیفه خواهند کرد .

ب - کارکنان شاغل در دفتر یادشده در تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون در طی دوره موقت قید شده در قسمت (الف) همانند کارکنان شاغل در دفتر بین المللی محسوب می شوند .
۴-

الف - هنگامی که تمامی کشورهای عضو اتحادیه پاریس به عضویت سازمان درآیند ، حقوق ، تعهدات و دارایی دفتر اتحادیه یادشده به دفتر بین المللی سازمان منتقل می شود .

ب - هنگامی که تمامی کشورهای عضو اتحادیه برن به عضویت سازمان درآیند ، حقوق ، تعهدات و دارایی دفتر اتحادیه یادشده به دفتر بین المللی سازمان منتقل می شود .

قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین

- [bm] - حق الثبت علامت موضوع ماده ۱۵ قانون ثبت علائم و اختراعات مصوب تیر ماه ۱۳۱۰ به ترتیب ذیل دریافت خواهد شد:
- [rb] ۱ - حق الثبت اظهارنامه علامت برای متقاضیان ایرانی بدون احتساب بهای ورقه دوازده هزار (۱۲۰۰۰) ریال .
- [rb] ۲ - حق الثبت اظهارنامه علامت برای متقاضیان غیر ایرانی بدون احتساب بهای ورقه یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۳ - حق الثبت علامت قطع نظر از عده طبقات محصول برای متقاضیان ایرانی مقطوعا بیست و هشت هزار (۲۸۰۰۰) ریال .
- [rb] ۴ - حق الثبت علامت قطع نظر از عده طبقات محصول برای متقاضیان غیر ایرانی مقطوعا یک میلیون و دویست هزار (۱۲۰۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۵ - برای هر طبقه محصول اگر چه منحصر به فرد باشد بابت هر طبقه اضافی برای متقاضیان ایرانی علاوه بر حق الثبت اظهارنامه و حق الثبت علامت پنج هزار (۵۰۰۰) ریال .
- [rb] ۶ - برای طبقه محصول اگر چه منحصر به فرد باشد بابت هر طبقه اضافی برای متقاضیان غیر ایرانی علاوه بر حق الثبت اظهارنامه و حق الثبت علامت سی هزار (۳۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۷ - حق الثبت معاملات و انتقالات مربوط به علامت مطابق تعرفه حق الثبت اسناد رسمی خواهد بود .

قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین

- [bm] و - حق الثبت اختراعات موضوع مواد ۳۲ و ۳۴ و ۴۱ و ۴۳ قانون ثبت علائم و اختراعات و آیین نامه اجرایی قانون اصلاح تبصره ۵۶ قانون بودجه اصلاحی سال ۱۳۵۲ و بودجه سال ۱۳۵۳ کل کشور مصوب ۱۸ / ۹ / ۱۳۶۵ و مواد ۴۷ و ۶۶ آیین نامه اصلاحی قانون ثبت علائم و اختراعات به شرح زیر تعیین می شود.
- [rb] ۱ - حق الثبت اظهارنامه اختراع برای متقاضیان غیر ایرانی بدون احتساب بهای ورقه سی و پنج هزار (۳۵۰۰۰) ریال .
- [rb] ۲ - حق الثبت اختراع برای متقاضیان غیر ایرانی در ده سال اول علاوه بر حق الثبت اظهارنامه دویست هزار (۲۰۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۳ - حق الثبت اختراع برای متقاضیان غیر ایرانی در ده ساله دوم علاوه بر حق الثبت اظهارنامه پانصد و پنجاه هزار (۵۵۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۴ - حق الثبت معاملات و انتقالات مربوط به اختراع مطابق تعرفه حق الثبت اسناد رسمی خواهد بود .
- [rb] ۵ - ودیعه مربوط به دادخواست اعتراض برای غیر ایرانی ها چهل هزار (۴۰۰۰۰) ریال .
- [rb] ۶ - حق الثبت هر تغییر در اختراع برای غیر ایرانی ها چهل و پنج هزار (۴۵۰۰۰) ریال .
- [rb] ۷ - حق الثبت انتقال اختراع وسیله ارث مقطوعا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال .

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به اصلاحات به عمل آمده در کنوانسیون
ن پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در استکهلم به سالهای ۱۹۶۷ و ۱۹۷۹
میلادی برابر با سالهای ۱۳۴۶ و ۱۳۵۸ هجری شمسی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به اصلاحات به عمل آمده در کنوانسیون
پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در استکهلم به سالهای ۱۹۶۷ و ۱۹۷۹
میلادی برابر با سالهای ۱۳۴۶ و ۱۳۵۸ هجری شمسی

[m] ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به اصلاحات
به عمل آمده در کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در استکهلم
به سالهای ۱۹۶۷ و ۱۹۷۹ میلادی برابر با سالهای ۱۳۴۶ و ۱۳۵۸ هجری شمسی (به
شرح پیوست) با رعایت موارد زیر ملحق شده استناد مربوط را تسلیم کند:
[bm] ۱- تصویب جمهوری اسلامی ایران نسبت به بندهای (۳) و (۴) ماده (۱) و
بند (۲) ماده (۲)، با توجه به جز (ب) بند (۱) ماده (۲۰) قابل اجرا نیست.
[bm] ۲- بند (۱) ماده (۲۸) با توجه به بند (۲) آن در حال حاضر برای
جمهوری اسلامی ایران تعهدآور نمی باشد.
بند (ط) ماده (۴) :

۱- تقاضا نامه های گواهینامه مخترع که در کشوری تسلیم می شود که در آن
متقاضیان حق دارند به انتخاب خود تقاضای ثبت اختراع یا تقاضای گواهینامه
مخترع نمایند، همان حق تقدیمی را ایجاد می کند که برابر این ماده در همان
شرایط و با همان نتایج از تقاضای ورقه ثبت اختراع ناشی می شود.
۲- در کشوری که آنجا متقاضی حق دارد به انتخاب خود تقاضای ثبت اختراع یا
گواهینامه مخترع نماید، متقاضی گواهینامه مخترع بنا بر مقررات این ماده
در مورد گواهینامه های ثبت اختراع از حق تقدیمی بهره مند خواهد شد که از
تقاضای ثبت اختراع یا ثبت نمونه بهره برداری یا گواهینامه مخترع ناشی
می شود.

ماده ۱۳ - مجمع اتحادیه

۱-

الف - اتحادیه دارای مجمعی است مرکب از آن دسته از کشورهای اتحادیه که
ملتزم به مواد (۱۳) تا (۱۷) می باشند.
ب - دولت هر کشور دارای یک نماینده خواهد بود که جانشینان، مشاوران و
کارشناسانی می توانند او را همراهی کنند.
پ - هزینه های مربوط به هر هیات نمایندگی به عهده دولتی است که آن را
منصوب نموده است.

الف - مجمع:

یک - به تمام مسایل مربوط به حفظ و توسعه اتحادیه و اجرای این کنوانسیون رسیدگی می کند.

دو - به دفتر بین المللی مالکیت معنوی (که از این پس دفتر بین المللی خوانده می شود) که در کنوانسیون مربوط به تاسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی (که از این پس سازمان نامیده می شود) از آن یاد شده ، با در نظر گرفتن نظریات کشورهای اتحادیه که به مواد (۱۳) تا (۱۷) متعهد نشده اند ، از نظر تهیه مقدمات کنفرانسهای تجدیدنظر، ارایه طریق می کند.

سه - گزارشها و فعالیتهای مدیر کل سازمان را در باره اتحادیه بررسی و تصویب می کند و به او در مورد مسایلی که در صلاحیت اتحادیه است ، کلیه دستورات لازم را خواهد داد.

چهار - اعضای کمیته اجرایی مجمع را انتخاب می نماید.

پنج - گزارشها و فعالیتهای کمیته اجرایی خود را مورد بررسی و تصویب قرار داده به آن ارایه طریق می نماید.

شش - برنامه اتحادیه را تنظیم ، بودجه دو ساله آن را تصویب و حسابهای نهایی را تایید می کند.

هفت - مقررات مالی اتحادیه را تصویب می کند.

هشت - کمیته های کارشناسان و گروههای کاری را که برای تحقق هدفهای اتحادیه مفید می داند ، ایجاد می نماید.

نه - درباره کشورهای غیرعضو اتحادیه و سازمانهای بین الدولی و بین المللی غیر دولتی که می توانند به عنوان ناظر در اجلاسهای آن پذیرفته شوند ، تصمیم می گیرد.

ده - اصلاحات مربوط به مواد (۱۳) تا (۱۷) را مورد تصویب قرار می دهد. یازده - هر نوع اقدام دیگری را که برای نیل به هدفهای اتحادیه مناسب باشد اتخاذ می کند.

دوازده - هر گونه وظایف دیگری را که به موجب این کنوانسیون مقتضی است انجام می دهد.

سیزده - حقوقی را که به موجب کنوانسیون مربوط به تاسیس سازمان به آن تفویض شده مشروط بر آنکه مورد قبولش باشد ، اعمال می کند.

ب - مجمع در مورد مسایلی که مورد توجه سایر اتحادیه های تحت مدیریت سازمان نیز می باشد ، با توجه به نظر کمیته همکاری سازمان اتخاذ تصمیم می کند.

-۳-

الف - با رعایت مقررات قسمت (ب) یک نماینده فقط نمایندگی یک کشور را می تواند داشته باشد.

ب - کشورهای عضو اتحادیه که به موجب شرایط موافقتنامه ویژه ای در دفتر مشترکی که برای هریک از آنها در حکم اداره ملی مخصوص مالکیت صنعتی موضوع ماده (۱۲) می باشد متشکل شده باشند ، می توانند در طی مباحث به طور جمعی به وسیله یکی از آن کشورها نمایندگی داشته باشند.

الف - هر کشور عضو مجمع دارای یک رای می باشد.

ب - نصف کشورهای عضو مجمع حد نصاب را تشکیل می دهند.

پ - با وجود مقررات قسمت (ب) هرگاه طی جلسه ای تعداد کشورهای حاضر از نصف کشورهای عضو مجمع کمتر ولی برابر یا بیشتر از یک سوم آن باشد مجمع می تواند تصمیماتی اتخاذ نماید. با این حال ، تمامی تصمیمات مجمع بجز تصمیمات مربوط به روش کار آن تنها زمانی قابل اجرا می گردد که شرایط یاد شده زیر مرعی شده باشد:

دفتر بین المللی تصمیمات یاد شده را به کشورهای عضو مجمع که حضور نیافته اند اعلام می دارد و از آنها دعوت می نماید که در سه ماه از تاریخ اعلام یاد شده رای یا امتناع خود را به صورت کتبی اعلام دارند. اگر در انقضای این مهلت تعداد کشورهایی که رای یا امتناع خود را بدین ترتیب بیان داشته اند حداقل برابر با تعداد کشورهایی باشند که حضور آنها در جلسه برای حصول حد نصاب لازم می بود تصمیمات یاد شده لازم الاجرا خواهد بود. مشروط به اینکه در عین حال اکثریت لازم حاصل گردد.

ت - با رعایت مقررات بند (۲) ماده (۱۷) تصمیمات مجمع با اکثریت دو سوم آرا اتخاذ می گردند. رای ممتنع رای محسوب نمی گردد.

-۵-

الف - با رعایت قسمت (ب) یک نماینده تنها به نام یک کشور می تواند رای دهد.

ب - کشورهای عضو اتحادیه یاد شده در قسمت (ب) بند (۳) به طور کلی سعی می نمایند هیات نمایندگی خود را به مجمع اعزام دارند. با این حال ، اگر به دلایل استثنایی یکی از کشورهای یاد شده نتواند هیات نمایندگی خود را اعزام دارد ، می تواند به هیات نمایندگی یکی دیگر از این کشورها تفویض اختیار کند که به نام او رای دهد. بدیهی است یک هیات نمایندگی به وکالت تنها از طرف یک کشور می تواند رای دهد. چنین اختیاری باید در سندی که توسط رییس دولت یا وزیر صلاحیتدار امضا شده اعطا شود.

۶ - کشورهای عضو اتحادیه که عضو مجمع نیستند، مجاز هستند به عنوان ناظر در جلسات شرکت نمایند.

-۷-

الف - مجمع براساس دعوت مدیر کل هر دو سال یک بار اجلاس عادی خواهد داشت و زمان و محل آن بجز در موارد استثنایی در همان زمان و محلی است که مجمع عمومی سازمان تشکیل می شود.

ب - مجمع بنا به دعوت مدیر کل یا به تقاضای کمیته اجرایی یا به تقاضای یک چهارم کشورهای عضو مجمع جلسات فوق العاده تشکیل خواهد داد.

۸ - مجمع آیین نامه داخلی خود را تصویب می نماید.

ماده ۱۴ - کمیته اجرایی

۱ - مجمع دارای یک کمیته اجرایی است .

-۲-

الف - کمیته اجرایی از کشورهایی تشکیل می شود که توسط مجمع از میان کشورهای عضو آن انتخاب می شوند. علاوه بر این ، کشوری که مقر سازمان در سرزمین آن قرار دارد، با رعایت مفاد قسمت (ب) بند (۷) ماده (۱۶) ، دارای

یک کرسی دارای سمت در کمیته خواهد بود.

ب - دولت هر کشور عضو کمیته اجرایی یک نماینده خواهد داشت که جانشینان ، مشاوران و کارشناسانی می توانند او را همراهی کنند.
پ - هزینه های هر هیات نمایندگی به عهده دولتی است که آن را منصوب می نماید.

۳- تعداد کشورهای عضو کمیته اجرایی برابر یک چهارم تعداد کشورهای عضو مجمع می باشد. در محاسبه کرسیهایی که باید پیش بینی شود باقی مانده تقسیم بر چهار، ملحوظ نخواهد بود.

۴- مجمع به هنگام انتخاب اعضای کمیته اجرایی توزیع عادلانه جغرافیایی و ضرورت حضور تمام کشورهای طرف موافقتنامه های ویژه منعقد در ارتباط با اتحادیه را در بین کشورهای تشکیل دهنده کمیته اجرایی در نظر می گیرد.

۵-

الف - اعضا کمیته اجرایی از تاریخ اختتام جلسه مجمع که در آن انتخاب شده اند تا پایان اجلاس عادی بعدی مجمع انجام وظیفه خواهند نمود.

ب - اعضا کمیته اجرایی را می توان فقط حداکثر تا تعداد دو سوم اعضا دوباره انتخاب نمود.

پ - مجمع جزئیات قواعد راجع به انتخاب و تجدید انتخاب احتمالی اعضای کمیته اجرایی را تعیین خواهد نمود.

۶-

الف - کمیته اجرایی :

یک - پیش نویس دستور جلسه مجمع را تهیه می نماید.

دو - پیشنهادهای مربوط به پیش نویس برنامه و بودجه دوساله اتحادیه را که توسط مدیر کل تهیه شده تسلیم مجمع می نماید.

سد - (حذف شد)

چهار - گزارشهای دوره ای مجمع و گزارشهای سالانه حسابرسی حسابها را با توضیحات لازم تسلیم مجمع می نماید.

پنج - به منظور حصول اطمینان از اجرای برنامه اتحادیه توسط مدیر کل ، براساس تصمیمات مجمع و با در نظر گرفتن اوضاع و احوالی که در فاصله بین جلسات عادی مجمع بروز می کند ، تمام تدابیر لازم را اتخاذ می نماید.

شش - هر وظیفه دیگری را که در حدود این کنوانسیون به عهده او محول شده انجام می دهد.

ب - کمیته اجرایی در مورد مسائلی که برای سایر اتحادیه های تحت مدیریت سازمان نیز مفید است ، با توجه به نظر کمیته هماهنگی سازمان ، تصمیم می گیرد.

۷-

الف - جلسه عادی کمیته اجرایی بنا به دعوت مدیر کل سالی یک بار تا اندازه امکان در همان زمان و در همان محل تشکیل کمیته هماهنگی سازمان تشکیل می یابد.

ب - جلسه فوق العاده کمیته اجرایی بنا به دعوت مدیر کل یا به ابتکار شخصی وی یا به تقاضای رییس کمیته و یا به تقاضای یک چهارم اعضای کمیته تشکیل می یابد.

- الف - هر کشور عضو کمیته اجرایی حق یک رای دارد.
- ب - نصف تعداد کشورهای عضو کمیته اجرایی حد نصاب را تشکیل می دهند.
- پ - تصمیمات به اکثریت نسبی آرا اتخاذ می گردد.
- ت - رای ممتنع رای محسوب نمی شود.
- ث - یک نماینده می تواند فقط نماینده یک کشور باشد و به نام او رای دهد.
- ۹- کشورهای عضو اتحادیه که عضو کمیته اجرایی نیستند به عنوان ناظر در جلسات پذیرفته خواهند شد.
- ۱۰- کمیته اجرایی آیین نامه داخلی خود را تصویب می نماید.
- ماده ۱۵ - دفتر بین المللی

- الف - انجام وظایف اداری اتحادیه بد عهده دفتر بین المللی است که از اتحادیه دفتر اتحادیه با دفتر اتحادیه ای که براساس کنوانسیون بین المللی برای حمایت آثار ادبی و هنری تشکیل یافته به وجود می آید.
- ب - دفتر بین المللی به ویژه نقش دبیرخانه ارکان مختلف اتحادیه را ایفا می نماید.
- پ - مدیر کل سازمان عالیترین مقام اجرایی اتحادیه و نماینده آن است .
- ۲- دفتر بین المللی اطلاعات مربوط به حمایت مالکیت صنعتی را جمع آوری و منتشر می نماید. هر کشور اتحادیه متن قوانین جدید و نیز متون رسمی مربوط به حمایت مالکیت صنعتی را در کوتاهترین زمان برای دفتر بین المللی ارسال می دارد. علاوه بر این ، تمامی انتشارات اداره مالکیت صنعتی خود را که بطور مستقیم مربوط به حمایت مالکیت صنعتی است و از نظر دفتر بین المللی برای فعالتهایش مفید باشد برای دفتر یاد شده ارسال می دارد.
- ۳- دفتر بین المللی یک نشریه ماهانه منتشر می کند.
- ۴- دفتر بین المللی برای هر کشور عضو اتحادیه بنا به درخواست ، اطلاعاتی را در مورد مسایل مربوط به حمایت مالکیت صنعتی ارسال می دارد.
- ۵- دفتر بین المللی برای تسهیل حمایت مالکیت صنعتی به انجام مطالعات و خدمات مبادرت می کند.
- ۶- مدیر کل و هر عضو اداری که توسط وی انتخاب می شود بدون حق رای در تمام اجلاس هیأت مجمع، کمیته اجرایی و هر کمیته دیگر کارشناسان یا گروه کاری شرکت می کنند. مدیر کل یا هر عضو اداری که توسط وی انتخاب می شود، از لحاظ سمت ، دبیر این ارکان خواهد بود.
- ۷-

- الف - دفتر بین المللی برحسب آرایه طریق مجمع و با همکاری کمیته اجرایی برای تجدیدنظر در مقررات کنوانسیون به جز مواد (۱۲) تا (۱۷) مقدمات برگزاری کنفرانسهایی را فراهم می نماید.
- ب - دفتر بین المللی می تواند در مورد فراهم کردن مقدمات برگزاری کنفرانسهای تجدیدنظر با سازمانهای بین الدولی و بین المللی غیر دولتی مشورت نماید.

پ - مدیر کل و اشخاصی که توسط وی معین می شوند بدون حق رای در مذاکرات این کنفرانسها شرکت می کنند.

۸ - دفتر بین المللی تمام وظایف دیگری را که برای آن مقرر است انجام می دهد.

ماده ۱۶ - امور مالی

۱ -

الف - اتحادیه دارای یک بودجه است .

ب - بودجه اتحادیه مشتمل بر درآمدها و هزینه های اصلی اتحادیه ، سهم آن در بودجه هزینه های مشترک اتحادیه ها و نیز در صورت لزوم ، مبلغی است که در اختیار بودجه کنفرانس سازمان قرار داده می شود .

پ - هزینه های مشترک اتحادیه ها هزینه هایی است که نه تنها اختصاص به اتحادیه نداشته بلکه همچنین به یک یا چند اتحادیه دیگر که بوسیله سازمان اداره می شود مربوط باشد . سهم اتحادیه در هزینه های مشترک متناسب با منافعی است که اتحادیه در آنها دارد .

۲ - بودجه اتحادیه با توجه به ضرورت هماهنگی آن با بودجه های سایر اتحادیه ها که بوسیله سازمان اداره می گردند ، معین می شود .

۳ - بودجه اتحادیه از منابع زیر تامین می شود :

یک - حق السهم هر یک از کشورهای اتحادیه ،

دو - حق الزحمه ها و هزینه های دریافتی بابت خدماتی که توسط دفتر بین المللی در رابطه با اتحادیه انجام می گیرد .

سه - عایدی فروش نشریات دفتر بین المللی در مورد اتحادیه و حق الامتیازهای مربوط به این نشریات .

چهار - هدایا ، اموال مورد وصیت و کمکهای مالی ،

پنج - اجاره بها ، بهره و سایر درآمدهای متفرقه .

۴ -

الف - هر کشور اتحادیه از نظر تعیین حق السهم خود در بودجه در طبقه معینی قرار می گیرد و حق السهم های سالانه خود را براساس واحدهایی که در زیر مقرر است می پردازد :

طبقه اول : ۲۵

طبقه دوم : ۲۰

طبقه سوم : ۱۵

طبقه چهارم : ۱۰

طبقه پنجم : ۵

طبقه ششم : ۳

طبقه هفتم : ۱

ب - هر کشور به هنگام تسلیم سند تصویب یا الحاق طبقه ای را که مایل است در آن قرار گیرد اگر پیش از این تعیین نکرده باشد معلوم می کند . هر کشور

می تواند طبقه خود را تغییر دهد . هرگاه طبقه پایین تری را انتخاب کند باید مراتب را در یکی از جلسات عادی به اطلاع مجمع برساند . این تغییر طبقه از آغاز سال تقویمی بعد از جلسه یاد شده نافذ خواهد گردید .

پ - حق السهم سالانه هر کشور عبارت از مبلغی است که نسبت آن بد مبلغ مجموع حق السهم های سالانه تمامی کشورها در بودجه برابر با نسبت موجود بین

واحد‌های طبقه‌ای که کشور یاد شده در آن طبقه رده بندی شده و تعداد کل واحد‌های مجموع کشورها می باشد.

ت - حق السهم ها در اول ژانویه برابر با یازدهم دی ماه هر سال پرداخت می گردند.

ث - کشوری که در پرداخت حق السهم های خود تاخیر نماید، هرگاه مبلغ حق السهم معوقه آن برابر یا بیش از مبلغ حق السهم هایی باشد که برای مدت دو سال کامل گذشته به عهده او بوده، در هیچ یک از ارکان اتحادیه که عضو آن می باشد حق رای نخواهد داشت. با این حال تا مدتی که رکن یاد شده چنین تشخیص دهد که تاخیر ناشی از وجود شرایط استثنایی و غیرقابل احتراز بوده است، کشور مورد بحث می تواند مجاز گردد که حق رای خود را در رکن یاد شده حفظ کند.

ج - در موردی که قبل از دوره مالی جدید بودجه تصویب نشده باشد، بودجه در همان سطح بودجه سال قبل به گونه ای که در مقررات مالی پیش بینی شده خواهد بود.

د - مبلغ حق الزحمه ها و هزینه های دریافتی مربوط به خدماتی که توسط دفتر بین المللی در رابطه با اتحادیه انجام می گیرد توسط مدیر کل معین می شود و وی مراتب را به اطلاع مجمع و کمیته اجرایی خواهد رسانید.

۶ - الف - اتحادیه دارای یک تنخواه گردان است که با پرداخت در یک نوبت توسط هر کشور عضو اتحادیه ایجاد می شود. اگر تنخواه گردان کافی نباشد، مجمع برای افزایش آن تصمیم خواهد گرفت.

ب - مبلغ پرداخت اولیه هر کشور بابت تنخواه گردان یاد شده در بالا یا مبلغی که به لحاظ مشارکت خود در افزایش آن باید بپردازد متناسب با حق السهم این کشور در سالی است که در آن تنخواه گردان ایجاد شده یا برای افزایش آن اتخاذ تصمیم گردیده است.

پ - نسبت و کیفیت پرداخت بنا بر پیشنهاد مدیر کل و پس از اظهار نظر کمیته هماهنگی سازمان توسط مجمع معین می گردد.

۷ -

الف - در موافقتنامه ای که با کشور محل استقرار سازمان درباره مقر سازمان منعقد می گردد پیش بینی خواهد شد که هرگاه تنخواه گردان کفایت نکند این کشور به سازمان کمک مالی (مساعده) بدهد. مبلغ این کمک و شرایط اعطای آن در هر مورد، موکول بد موافقتنامه جداگانه ای با کشور مورد بحث و سازمان خواهد بود. تا هنگامی که این کشور ملزم به پرداخت کمک مالی است از لحاظ سمت در کمیته اجرایی دارای یک کرسی خواهد بود.

ب - کشور یاد شده در قسمت (الف) و سازمان هرکدام حق دارند با اعلام کتبی تعهد پرداخت کمک مالی را فسخ نمایند. فسخ، سه سال پس از پایان سالی که طی آن اعلام فسخ شده نافذ خواهد گردید.

۸ - حسابرسی حسابها براساس روش پیش بینی شده در مقررات مالی، توسط یک یا چند کشور عضو اتحادیه یا توسط بازرسان خارجی که توسط مجمع و با رضایت خود آنها معین می شوند، انجام می گیرد.

ماده ۱۷ - اصلاح مواد (۱۳) تا (۱۷)

۱- هر کشور عضو مجمع، کمیته اجرایی یا مدیر کل می توانند نسبت به مواد (۱۳)، (۱۴)، (۱۵) و (۱۶) و این ماده پیشنهادهای اصلاحی مطرح سازند. این پیشنهادها حداقل شش ماه قبل از بررسی در مجمع توسط مدیر کل برای کشورهای عضو مجمع ارسال خواهد شد.

۲- هر گونه اصلاح مواد یاد شده در بند (۱) به تصویب مجمع می رسد. تصویب منوط به حصول اکثریت سه چهارم آرا است. با این حال، هر گونه اصلاح ماده (۱۳) و این بند مستلزم حصول اکثریت چهارپنجم آرا می باشد.

۳- هر گونه اصلاح مواد یاد شده در بند (۱) یک ماه پس از دریافت اطلاعیه های کتبی توسط مدیر کل مبنی بر پذیرش آن برابر روشهای قانون اساسی مربوط از طرف سه چهارم کشورهای که به هنگام تصویب اصلاحیه عضو مجمع بوده اند، لازم الاجرا خواهد شد. هر گونه اصلاح مواد یاد شده که بدین ترتیب مورد تصویب واقع شود، تمام کشورهای را که به هنگام لازم الاجرا شدن اصلاحیه عضو مجمع بوده اند یا پس از آن به عضویت آن درآیند در بر خواهد گرفت. با وجود این، هر گونه اصلاح که تعهدات مالی کشورهای عضو اتحادیه را افزایش دهد تنها شامل تعدادی از آنها خواهد شد که پذیرش اصلاح یاد شده را اعلام نموده اند.

ماده ۱۸ - تجدیدنظر در مواد (۱) تا (۱۲) و (۱۸) تا (۲۰)

۱- این کنوانسیون برای طرح اصلاحاتی که موجب پیشبرد نظام اتحادیه شود، مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت.

۲- بدین منظور به طور منوالی کنفرانسهایی در یکی از کشورهای عضو اتحادیه بین نمایندگان کشورهای یاد شده تشکیل می شود.

۳- اصلاحات مربوط به مواد (۱۳) تا (۱۷) تابع مقررات ماده (۱۷) است.

ماده ۱۹ - موافقتنامه های ویژه

بدیهی است کشورهای عضو اتحادیه این حق را برای خود محفوظ می دارند که بین خود موافقتنامه های ویژه ای را برای حمایت مالکیت صنعتی تا حدودی که این موافقتنامه ها با مقررات این کنوانسیون مغایرت نداشته باشند، منعقد نمایند.

ماده ۲۰ - تصویب یا الحاق به اتحادیه توسط کشورها؛ لازم الاجرا شدن

الف - هریک از کشورهای عضو اتحادیه که این سند را امضا می کند می تواند آن را تصویب نماید و اگر آن را امضا نکرده است می تواند به آن ملحق شود. اسناد تصویب و الحاق به مدیر کل تسلیم می شود.

ب - هریک از کشورهای عضو اتحادیه می تواند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام دارد که تصویب یا الحاق او نسبت به مواد زیر قابل اجرا نیست:

یک - مواد (۱) تا (۱۲)، یا

دو - مواد (۱۳) تا (۱۷) .

پ - هریک از کشورهای عضو اتحادیه که برابر قسمت (ب) یکی از دو گروه مواد یاد شده در قسمت بالا را از شمول تصویب یا الحاق خود مستثنی دارد، در هر زمان پس از آن می تواند اعلام کند که تصویب یا الحاق خود را شامل این دسته از مواد نیز می کند. اعلامیه یاد شده به مدیر کل تسلیم می گردد.

الف - مواد (۱) تا (۱۲) در مورد اولین ده کشور عضو اتحادیه که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلام جز (یکم) قسمت (ب) بند (۱) تسلیم داشته اند سه ماه پس از تسلیم دهمین سند تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهد شد.

ب - مواد (۱۳) تا (۱۷) در مورد اولین ده کشور عضو اتحادیه که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلام جز (دوم) قسمت (ب) بند (۱) تسلیم داشته اند، سه ماه پس از تسلیم دهمین سند تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهد شد.

پ - با رعایت لازم الاجرا شدن اولیه هر یک از دو دسته مواد یاد شده در جزهای (یکم) و (دوم) قسمت (ب) بند (۱) برابر مقررات قسمتهای (الف) و (ب) و (ج) و (د) مواد (۱) تا (۱۷) در مورد هر کشور عضو رعایت مقررات قسمت (ب) بند (۱) ، مواد (۱) تا (۱۷) در مورد هر کشور عضو اتحادیه غیر از کشورهای یاد شده در قسمتهای (الف) و (ب) که سندی مبنی بر تصویب یا الحاق تسلیم نماید یا هر کشور اتحادیه که براساس قسمت (پ) بند (۱) اعلامیه ای تسلیم دارد، سه ماه پس از تاریخ اعلام مدیر کل دایر بر سپردن سند یاد شده لازم الاجرا می شود. مگر آنکه در سند یا در اعلامیه یاد شده تاریخ موخری تعیین شده باشد. در مورد اخیر این سند نسبت به کشور یاد شده در تاریخی که به این ترتیب تعیین گردیده لازم الاجرا می شود.

۳- مواد (۱۸) تا (۳۰) در مورد هر کشور عضو اتحادیه که سند تصویب یا الحاق خود را تسلیم دارد در نخستین تاریخی که یکی از دو دسته مواد یاد شده در قسمت (ب) بند (۱) ، برابر قسمتهای (الف) ، (ب) و (پ) بند (۲) در مورد این کشور لازم الاجرا می شود، لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۱ - الحاق کشورهای که عضو اتحادیه نیستند؛ لازم الاجرا شدن

۱- هر کشوری که عضو اتحادیه نیست ، می تواند به این سند ملحق شود و با این عمل عضو اتحادیه گردد. اسناد الحاق به مدیر کل تسلیم می گردد.

الف - این سند در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و سند الحاق خود را یک ماه یا بیشتر قبل از تاریخ لازم الاجرا شدن مقررات آن تسلیم داشته است در تاریخی که مقررات یاد شده برابر قسمتهای (الف) و (ب) بند (۲) ماده (۲۰) برای بار اول لازم الاجرا می شود. لازم الاجرا خواهد شد، مگر آنکه در سند الحاق تاریخ دیگری تعیین شده باشد، با وجود این :

یک - هرگاه مواد (۱) تا (۱۲) در این تاریخ لازم الاجرا نشده باشد، چنین کشوری در دوره موقتی که تا زمان لازم الاجرا شدن این مقررات باقی است به جای مقررات یاد شده ، تابع مواد (۱) تا (۱۲) بند لیسن خواهد بود.

دو - در صورتی که در این تاریخ مواد (۱۳) تا (۱۷) لازم الاجرا نشده باشد، چنین کشوری در دوره موقتی که تا زمان لازم الاجرا شدن این مقررات باقی است به جای مقررات یاد شده ، تابع ماده (۱۳) و بندهای (۳) ، (۴) و (۵) ماده (۱۴) بند لیسن خواهد بود.

اگر کشوری در سند الحاق خود تاریخی موخر بر این تاریخ تعیین نماید، سند حاضر در تاریخ یاد شده در مورد این کشور لازم الاجرا می شود.

ب - سند حاضر در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و سند الحاق خود را در تاریخی موخر بر تاریخ لازم الاجرا شدن فقط یک دسته از مواد این سند یا در تاریخی که حداقل یک ماه مقدم بر آن است تسلیم داشته ، با رعایت مندرجات

قسمت (الف) سه ماه پس از تاریخی که مدیر کل الحاق او را اعلام نماید لازم الاجرا می شود، مگر آنکه در سند الحاق تاریخ موخری تعیین شده باشد . در مورد اخیر این سند در تاریخی که به این گونه تعیین شده در مورد این کشور لازم الاجرا می شود.

۲- این سند در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و پس از تاریخ لازم الاجرا شدن کامل این سند با حداقل یک ماه قبل از این تاریخ سند الحاق خود را تسلیم داشته ، سه ماه پس از تاریخ اعلام الحاق آن کشور توسط مدیر کل لازم الاجرا می گردد، مگر آنکه در سند الحاق تاریخ موخری تعیین شده باشد. در مورد اخیر این سند در تاریخی که به این گونه تعیین شده در مورد آن کشور لازم الاجرا می گردد.

ماده ۲۲ - نتایج تصویب یا الحاق با رعایت استثنایات احتمالی بیش بینی شده در قسمت (ب) بند (۱) ماده (۲۰) و بند (۲) ماده (۲۸) تصویب یا الحاق به خودی خود شامل پذیرش تمامی مواد و برخورداری از تمامی امتیازات مقرر در این سند می گردد.

ماده ۲۳ - الحاق به سندهای قبلی پس از لازم الاجرا شدن کامل این سند هیچ کشوری نمی تواند به اسناد قبلی این کنوانسیون ملحق شود.

ماده ۲۴ - سرزمینها

۱- هر کشوری می تواند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام دارد یا پس از آن در هر تاریخی به مدیر کل به طور کتبی اطلاع دهد که این کنوانسیون در مورد تمام یا قسمتی از سرزمینهایی که در اعلامیه یا اطلاعیه تعیین شده و مسیولیت روابط خارجی آنها به عهده آن کشور است قابل اجرا می باشد.

۲- کشوری که چنین اعلام داشته با اطلاع داده در هر زمان می تواند به مدیر کل اطلاع دهد که قابلیت اجرای این کنوانسیون از آن پس در مورد تمام یا قسمتی از سرزمینهای یاد شده خاتمه می یابد.

۳-

الف - هر اعلامیه ای که برابر بند (۱) صورت گیرد همزمان با تاریخ مندرج در سند تصویب یا الحاق نافذ خواهد گردید و هر اطلاعیه ای که برابر این بند صادر شود سه ماه پس از اعلام آن توسط مدیر کل نافذ خواهد شد.

ب - هر گونه اطلاعیه ای که برابر بند (۲) انجام شود دوازده ماه پس از دریافت آن توسط مدیر کل نافذ خواهد شد.

ماده ۲۵ - اجرای کنوانسیون در سطح داخلی

۱- هر کشور طرف این کنوانسیون متعهد می گردد برای تضمین اجرای این کنوانسیون ، براساس قانون اساسی خود ، تدابیر لازم اتخاذ نماید.

۲- بدیهی است هنگامی که کشوری سند تصویب یا الحاق خود را تسلیم می دارد قادر خواهد بود براساس قوانین داخلی خود مقررات این کنوانسیون را اجرا نماید.

ماده ۲۶ - انصراف

۱- این کنوانسیون بدون محدودیت زمانی لازم الاجرا خواهد ماند.

۲- هر کشوری می تواند با ارسال اطلاعیه ای برای مدیر کل این سند را غش

نماید. این فسخ شامل فسخ تمام اسناد قبلی نیز خواهد بود و تنها در مورد کشور فسخ کننده موثر می باشد و کنوانسیون در مورد سایر کشورهای اتحادیه نافذ بوده و به طور کامل لازم الاجرا خواهد ماند.

۳- فسخ یک سال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط مدیر کل نافذ خواهد گردید.

۴- اختیار فسخ که در این ماده پیش بینی شده نمی تواند قبل از انقضای مدت پنج سال از تاریخ عضویت یک کشور در اتحادیه از طرف آن کشور اعمال گردد.

ماده ۲۷ - اجرای سندهای قبلی

۱- این سند در روابط بین کشورهایی که در مورد آنها اجرا می شود و تا حدودی که اجرا می گردد جایگزین کنوانسیون پاریس مورخ بیستم مارس سال ۱۸۸۲ میلادی برابر اول فروردین ماه سال ۱۲۶۲ هجری شمسی و اسناد تجدیدنظر شده بعدی آن است.

۲-

الف - در مورد کشورهایی که این سند قابل اجرا نیست یا به طور کامل قابل اجرا نمی باشد ولی سند لیسین مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ برابر با ۱۰ آبان ماه سال ۱۳۳۷ هجری شمسی در مورد آنها اجرا می گردد، سند اخیر به طور کامل یا در حدودی که این سند برابر بند (۱) جایگزین آن نمی شود لازم الاجرا خواهد ماند.

ب - همچنین در مورد کشورهایی که نه این سند - به طور کلی یا جزئی - و نه سند لیسین هیچ کدام لازم الاجرا نیست ، سند لندن مورخ دوم ژوئن ۱۹۳۴ برابر با سیزدهم خرداد ماه سال ۱۳۱۳ هجری شمسی به طور کامل یا در حدودی که این سند برابر بند (۱) جایگزین آن نمی شود، لازم الاجرا خواهد ماند.

پ - همچنین در مورد کشورهایی که نه این سند - به طور کلی یا جزئی - و نه سند لیسین و نه سند لندن هیچ کدام لازم الاجرا نیستند ، سند لاهه مورخ ششم نوامبر ۱۹۲۵ برابر با شانزدهم آبان ماه سال ۱۳۰۴ هجری شمسی به طور کلی یا در حدودی که این سند برابر بند (۱) جایگزین آن نیست ، لازم الاجرا می ماند.

۳- کشورهایی که عضو اتحادیه نیستند و طرف این سند می شوند آن را در مورد هر کشور اتحادیه که طرف این سند نیست یا هر چند طرف آن است اعلامیه پیش بینی شده در جز اول قسمت (ب) بند (۱) ماده (۲۰) را صادر نموده است اجرا می نمایند. کشورهای یاد شده تصدیق می نمایند که کشور یاد شده اتحادیه می تواند در روابط خود با آنها مقررات جدیدترین سندی را که به آن پیوسته است بکار بندد.

۲۸ - اختلافات

۱- هر گونه اختلاف بین دو یا چند کشور عضو اتحادیه در مورد تفسیر یا اجرای این کنوانسیون که از طریق مذاکره فیصله نیابد، ممکن است توسط هریک از کشورهای طرف اختلاف براساس اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری از طریق دادخواستی به دیوان یاد شده ارجاع شود ، مگر آنکه کشورهای طرف اختلاف در مورد راه حل دیگری به توافق برسند. دفتر بین المللی توسط کشور دادخواست دهنده از اختلافی که به دیوان ارجاع شده مستحضر خواهد گردید و مراتب را به اطلاع کشورهای دیگر اتحادیه خواهد رسانید.

۲- هر کشور می تواند هنگام امضا این سند یا هنگام تسلیم سند تصویب یا الحاق اعلام نماید که خود را در مورد مقررات بند (۱) متعهد نمی داند. در مورد هر گونه اختلاف موجود بین این کشور و هر کشور دیگر اتحادیه مقررات بند (۱) قابل اجرا نمی باشد.

۳- هر کشوری که مراتب مندرج در بند (۲) را اعلام داشته باشد می تواند در هر موقع با ارسال اطلاعاتی برای مدیر کل آن را مسترد نماید.
ماده ۲۹ - امضا، زبانها، وظایف امین اسناد

- ۱ -

الف - این سند در یک نسخه به زبان فرانسوی به امضا رسیده و به دولت سوید سپرده خواهد شد.

ب - متون رسمی پس از مشورت با دولتهای ذینفع بد وسیله مدیر کل به زبانهای آلمانی، انگلیسی، اسپانیولی، ایتالیایی، پرتغالی، روسی و زبانهای دیگری که مجمع ممکن است تعیین کند، تنظیم خواهد گردید.

پ - در صورت بروز اختلاف نظر در تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی معتبر خواهد بود.

۲- این سند تا تاریخ سیزده ژانویه ۱۹۶۸ برابر با بیست و چهارم اسفند ماه سال ۱۳۴۶ هجری شمسی در استکهلم برای امضا مفتوح خواهد بود.

۳- مدیر کل دو نسخه رونوشت از متن امضا شده این سند را که صحت آن توسط دولت سوید گواهی شده برای دولتهای تمام کشورهای اتحادیه و در صورت تقاضا برای سایر کشورها ارسال خواهد داشت.

۴- مدیر کل این سند را در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رسانید.

د- مدیر کل، امضاها و سیردن اسناد تصویب یا الحاق و اعلامیه های مندرج در این اسناد یا اعلامیه هایی که در اجرای قسمت (ب) بند (۱) ماده (۲۰) انجام می گیرد، لازم الاجرا شدن هریک از مقررات این سند، اطلاعیه های فسخ و اطلاعیه هایی را که در اجرای ماده (۲۴) به عمل می آید را به اطلاع دولتهای تمام کشورهای اتحادیه می رساند.

ماده ۳۰ - مقررات موفقی

۱- تا هنگامی که نخستین مدیر کل انجام وظایف خود را آغاز نماید، هر گونه اشاره ای که در این سند به دفتر بین المللی سازمان یا به مدیر کل شده است، به ترتیب، اشاره به دفتر اتحادیه یا مدیر آن تلقی خواهد شد.

۲- کشورهای عضو اتحادیه که نسبت به مواد (۱۳) تا (۱۷) متعهد نشده اند، می توانند در صورت تمایل پس از لازم الاجرا شدن کنوانسیون موجد سازمان، تا مدت پنج سال، حقوق پیش بینی شده در مواد (۱۳) تا (۱۷) این سند را اعمال کنند، به گونه ای که اگر نسبت به مواد یاد شده متعهد بودند عمل می کردند.

هر کشوری که مایل به اعمال این حقوق باشد، اطلاعیه ای کتبی به این منظور به مدیر کل تسلیم می نماید که فواید آن از تاریخ وصول خواهد بود. این قبیل کشورها تا انقضای مدت یاد شده عضو مجمع تلقی خواهند شد.

۳- تا مدتی که تمام کشورهای عضو اتحادیه عضو سازمان نشده اند، دفتر بین المللی سازمان وظیفه دفتر اتحادیه و مدیر کل، وظیفه مدیر این دفتر را انجام خواهند داد.

۴- هنگامی که تمام کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان درآیند، حقوق، تکالیف و اموال دفتر اتحادیه به دفتر بین المللی سازمان انتقال می یابد. در تایید مراتب بالا امضا کنندگان زیر با داشتن اختیارات قانونی، این سند را امضا نمودند.

در تاریخ چهاردهم ماه ژوئیه سال یکهزار و نهصد و شصت و هفت میلادی برابر با بیست و چهارم تیرماه سال یکهزار و سیصد و چهل و شش هجری شمسی در استکهلم تنظیم گردید.

قانون اجازه الحاق دولت ایران به اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی و تجارتي و کشاورزي

مصوب ۱۳۳۷ / ۱۲ / ۱۰

[م] ماده واحده - دولت مجاز است الحاق خود را به اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس که مقر آن در برن است و برای مالکیت صنعتی و تجارتي و کشاورزي به موجب پیمانهای چند جانبه تشکیل شده با تمام تغییرات و اصلاحاتی که تا این تاریخ در آن به عمل آمده است اعلام دارند.
محل پرداخت سهم ایران در اتحادیه مزبور همه ساله در بودجه کل کشور تامین و منظور خواهد شد.

دولت همچنین مجاز است الحاق خود را در موقعی که مقتضی بداند به ترتیب به اتحادیه‌های محدود موسوم به مادرید راجع به علامات صنعتی یا محفوظ داشتن حقوقی که در ماده ۱۱ قرارداد مادرید ملحوظ شده و اتحادیه بین المللی اشکال و ترسیمات صنعتی پیمان لاهه و اتحادیه مادرید مربوط به مشخصات غیر واقع مبدا اعلام دارند.

قانون فوق که مشتمل بر ماده واحده و متن قرارداد ضمیمه است پس از تصویب مجلس سنا در جلسه یکشنبه دهم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و هفت به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

نایب رییس مجلس شورای ملی - دکتر موسی عمید

قانون بالا در جلسه ۱۲ / ۲۱ / ۱۳۳۶ به تصویب مجلس سنا رسیده است.

قرارداد اتحادیه پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی

مورخ ۲۰ مارس ۱۸۸۳

تجدید نظر شده.

در بروکسل در تاریخ ۱۴ دسامبر ۱۹۰۰

در واشنگتن در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۱۱ در لاهه در تاریخ ۶ نوامبر ۱۹۲۵

در لندن در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۳۴.

ماده ۱ - (۱) مالکی که قرارداد حاضر شامل آنها می گردد به شکل اتحادیه برای حمایت مالکیت صنعتی متشکل گردیده اند.

(۲) - موضوع حمایت مالکیت صنعتی ورقه‌های اختراع - نمونه‌های وسایل رفع احتیاجات طرح‌ها و یا نمونه‌های صنعتی - علائم کارخانه یا علائم تجارتي - نام تجارتي و علائم محل صدور یا عناوین و اسامی مبدا و همچنین جلوگیری از رقابت نامشروع آن می باشد:

(۳) مالکیت صنعتی به مفهوم کاملاً وسیع آن در نظر گرفته شده و شامل نه تنها صنعت و تجارت - به معنای اخص بلکه صنایع کشاورزي و استخراجی و کلیه محصولات ساخته شده یا طبیعی مثل شرابها - دانه‌ها - برگ توتون میوه جات - دام‌ها - مواد معدنی - آب جویها - گلها - آردها نیز می باشد.

(۴) ورقه های اختراع شامل انواع انحصارنامه های صنعتی مانند انحصارنامه های واردات - انحصارنامه های تکمیلی - انحصارنامه ها یا گواهینامه های الحاق و غیره که مورد قبول قوانین معالک عضو اتحادیه است می باشد.

ماده ۲ - (۱) در مورد حمایت مالکیت صنعتی اتباع هر یک از معالک عضو اتحادیه در سایر معالک عضو از مزایایی که قوانین معالک مزبور چه در حال حاضر و چه در آینده به اتباع خود اعطا نموده یا اعطا خواهند نمود برخوردار خواهند شد بدون آن که لطمه ای به حقوقی که به موجب قرارداد خاص پیش بینی شده وارد آید از همان حمایتی که اتباع آن معالک بهره مند می باشند برخوردار خواهند شد و از همان حق قانونی توسل به مراجع صالحه علیه هر تضییع حقی که بر آنها وارد آید به شرط انجام تشریفات مقررده برای اتباع داخله استفاده خواهند نمود.

(۲) لکن در مملکتی که دعوی حمایت می شود برای استفاده اتباع کشورهای عضو اتحادیه از حقوق مالکیت صنعتی هیچ گونه شرط اقامت یا استقرار نمی توان قایل شد.

(۳) مقررات قانونی هر یک از معالک عضو اتحادیه مربوط به اصول محاکمات قضایی و اداری و صلاحیت و همچنین مربوط به انتخاب اقامتگاه یا تعیین نماینده که در قوانین مربوط به مالکیت صنعتی پیش بینی شده است اکیدا محفوظ خواهد بود.

ماده ۳ - اتباع ممالکی که جز اتحادیه نیستند ولی در یکی از معالک عضو اتحادیه اقامت دارند و یا در آنجا دارای موسسات صنعتی یا تجارتي واقعی و معتبر می باشند مشمول این مقررات خواهند بود.

ماده ۴ - الف - ۱ - کسی که با رعایت مقررات معموله در یکی از معالک عضو اتحادیه تقاضای ورقه اختراع یا ثبت یک نمونه وسایل رفع احتیاجات یک طرح یا نمونه صنعتی یک علامت کارخانه یا تجارت را کرده باشد - خودش یا ذیحق او برای تسلیم اظهارنامه در سایر معالک اتحادیه در مهلت های مقررده ذیل از حق تقدم برخوردار خواهد بود.

۲ - حق تقدم تقاضاهایی شناخته می شود که به موجب قانون داخلی هر مملکت اتحادیه یا عهدنامه های بین المللی منعقدہ بین چند مملکت اتحادیه - ارزش یک تقاضای قانونی را داشته باشد.

ب - در نتیجه به اعتبار تسلیم موخر اظهارنامه در یکی دیگر از معالک اتحادیه قبل از انقضای این مهلت ها به وسیله اعمالی که در این فواصل انجام می شود مخصوصا به وسیله تسلیم اظهارنامه دیگر - به وسیله انتشار اختراع یا بهره برداری آن - به وسیله در معرض فروش گذاشتن نسخه های طرح یا نمود - بد وسیله استعمال علامت - لطمه ای وارد نخواهد شد و این اعمال نمی تواند هیچ گونه حقی بد نفع شخص ثالث یا حق تصرف شخصی بد وجود بیاورد.

حقوق مکتسبه اشخاص ثالث قبل از روز اولین تقاضایی که پایه و اساس حق تقدم است به موجب اثرات قوانین داخلی هر یک از معالک اتحادیه محفوظ است .

ج - ۱ - مهلت های حق تقدم مذکور در فوق برای ورقه های اختراع و نمونه های وسایل رفع احتیاج دوازده ماه و برای طرح یا نمونه های صنعتی و علامت کارخانه یا تجارت شش ماه است .

- ۲ - این مهلت ها از تاریخ تسلیم اولین اظهارنامه جاری می شود روز تسلیم اظهارنامه در این مهلت به حساب نمی آید.
- ۳ - اگر آخرین روز مهلت روز تعطیل رسمی و یا روزی باشد که در مملکتی که حمایت آن مورد تقاضا است اداره ثبت اعلام برای قبول تقاضاها باز نباشد مهلت تا اولین روزی که اداره باز است تمدید می شود.
- د - ۱ - کسی که بخواهد حق تقدم یک اظهارنامه قبلی را ادعا کند موظف است تاریخ و مملکتی که در آن تقاضای خود را تسلیم کرده است اعلام کند. هر کشوری تعیین خواهد کرد که آخرین فرصت این اعلام چه موقع خواهد بود.
- ۲ - این نکات مخصوصا در مورد ورقه های اختراع و توضیحات مربوط به آن در نشریات که از طرف اداره صالحه منتشر می شود ذکر خواهد شد.
- ۳ - کشورهای اتحادیه می توانند از کسی که اعلام حق تقدم می کند ارایه رونوشت تقاضانامه ای (توصیف - طرحها و غیره) را که قبلا تسلیم کرده است مطالبه کنند. سواد مصدق صادره از طرف اداره ای که این تقاضانامه را دریافت داشته است از تشریفات رسمی صحنه معاف خواهد بود و در هر حال می توان آن را بدون مخارج در هر موقع تا سه ماه از تاریخ تسلیم تقاضای بعدی تسلیم نمود. ممکن است به ضمیمه آن یک گواهینامه تاریخ تسلیم تقاضا از این اداره یک ترجمه مطالبید شود.
- ۴ - برای اعلام حق تقدم در موقع تسلیم تقاضانامه نمی توان تشریفات دیگری قایل شود.
- هر یک از کشورهای اتحادیه نتایج اعمال در انجام تشریفات مفرره در این ماده را تعیین خواهد کرد بدون این که این نتایج از حدود محرومیت از حق تقدم تجاوز کند.
- د - در مراحل بعدی مدارک دیگری ممکن است مطالبه شود.
- ه - ۱ - هر گاه در مملکتی یک طرح یا یک نمونه صنعتی به موجب حق تقدم - منتجه از تسلیم یک نمونه از وسایل رفع احتیاج - برای ثبت تسلیم شده باشد مهلت حق تقدم همان خواهد بود که برای طرحها یا نمونه های صنعتی معین گردیده است.
- ۲ - به علاوه تسلیم یک نمونه از وسایل رفع احتیاجات در یک مملکت به موجب حق تقدم بر اساس تسلیم یک تقاضای ثبت و بالعکس مجاز می باشد.
- و - هیچ یک از ممالک عضو اتحادیه نمی تواند یک تقاضای ورقه اختراع را بد علت آن که دارای ادعای حق تقدمهای متعدد می باشد رد نماید مشروط بر این که مربوط به اختراعی باشد که به مفهوم قانون مملکت یک واحد را تشکیل می دهد.
- ز - اگر پس از مطالبه معلوم گردد که یک تقاضای ثبت مرکب است تقاضاکننده می تواند تقاضای خود را به چند تقاضا تقسیم نموده و تاریخ هر یک را همان تاریخ تقاضای اولی قرار دهد و در صورت لزوم حق تقدم را نیز حفظ کند.
- ح - حق تقدم را نمی تواند به این علت رد کرد بعضی از عناصر اختراعی که نسبت به آن ادعای حق تقدم می شود در ادعای تقاضانامه تسلیمی در مملکت مبدأ درج نشده است مشروط بر این که مجموع اسناد تقاضا صریحا عناصر مذکور را آشکار سازد.
- ماده ۴ - مکرر - ۱ - ورقه های اختراع مورد تقاضای اتباع ممالک اتحادیه در

ممالک مختلف عضو از ورقه هایی که برای همان اختراع در سایر ممالک چه عضو اتحادیه و چه غیر عضو تحمیل گردیده است مستقل و مجزی می باشد.

۲ - قاعده فوق باید به نحو مطلق تلقی شود مخصوصا به این معنی که ورقه های مورد تقاضا در مهلت حق تقدم چه از لحاظ علل بطلان و اسقاط حق و چه از لحاظ مدت عادی مجزی و مستقل هستند.

۳ - این قاعده شامل کلیه ورقه های اختراع موجود در زمانی که به مرحله اجرا در می آید می باشد.

۴ - در صورت الحاق ممالک جدید به اتحادیه نسبت به ورقه های موجود نزد طرفین در موقع الحاق به همین ترتیب رفتار خواهد شد.

۵ - ورقه هایی که با استفاده از حق تقدم دریافت گردیده است در ممالک مختلف اتحادیه از همان مدت زمانی که اگر بدون استفاده از حق تقدم تقاضا یا صادر شده باشد برخوردار می شد برخوردار خواهد شد.

ماده ۴ - ثالث - مخترع حق دارد که در ورقه اختراع از او به عنوان مخترع نام برده شود.

ماده ۵ - الف - ۱ - وارد کردن اشیاء ساخت شده در هر یک از ممالک عضو اتحادیه به وسیله دارنده ورقه اختراع به مملکت که ورقه را صادر کرده است باعث زوال حق نمی گردد.

۲ - معهذ هر یک از ممالک اتحادیه برای جلوگیری از سو استفاده هایی که ممکن است از اعمال حق انحصاری تفویض شده به وسیله ورقه اختراع نتیجه شود می تواند تدابیر قانونی لازمه را اتخاذ نماید فی المثل عدم بهره برداری.

۳ - این تدابیر موقعی می توانند زوال حق ورقه اختراع را متضمن باشد که اعطا جوازهای الزامی برای جلوگیری از سو استفاده های مذکور کافی نباشد.

۴ - در هر حال اعطا یک جواز الزامی را نمی توان قبل از انقضا مدت سه سال از تاریخ صدور ورقه اختراع تقاضا نمود و این جواز را نمی توان اعطا کرد

مگر در صورتی که دارنده ورقه نتواند عذر موجهی ارایه نماید هیچ گونه دعوی زوال حق یا لغو ورقه اختراع قبل از انقضا مدت دو سال از تاریخ اعطا امتیاز اولین جواز پذیرفته نیست .

۵ - مقررات فوق - با محفوظ بودن تغییرات لازم - در مورد نمونه های وسایل رفع احتیاجات - قابل اجرا می باشد.

ب - حق حمایت طرحها و نمونه های صنعتی به هیچ نحو خواه به علت عدم بهره برداری خواه به علت ورود اشیایی نظیر آنهايي که مورد حمایت است قابل زوال و اسقاط نیست .

ج - ۱ - اگر - در مملکتی استعمال علامت ثبت شده الزامی است ثبت مزبور فقط پس از یک مدت عادلانه و در صورتی که ذینفع نتواند علل موجهی برای عدم فعالیت خود ارایه نماید قابل ابطال می باشد.

۲ - استعمال یک علامت کارخانه و یا علامت تجارتي از طرف صاحب آن در یکی از ممالک عضو اتحادیه به شکلی که از لحاظ عناصر با شکلی که تحت آن به ثبت رسیده است مغایرت داشته باشد ولی عناصر مزبور صفت مشخصه علامت مذکور را آن طور که به ثبت رسیده است تغییر نداده باشد باعث بطلان ثبت نخواهد شد و از آن حمایتی که به آن علامت اعطا گردیده است نخواهد گناست .

۳ - استفاده مقارن از یک علامت روی محصولات یک جور یا مشابه از طرف موسسات صنعتی یا تجاری که نسبت به علامت مزبور به موجب قوانین داخلی مملکتی که در آن حمایت مورد تقاضا است به عنوان مالکین مشترک شناخته می شوند مانع ثبت علامت مزبور نخواهد شد و به هیچ وجه از حمایتی که در هر یک از ممالک عضو اتحادیه به علامت مذکور اعطا گردیده است نخواهد کاست مشروط بر این که در نتیجه این استعمال مردم به اشتباه نیفتند و مخالف مصالح عمومی نباشد.

د - برای شناسایی حق هیچ علامت یا ذکر ورقه اختراع یا ذکر نمونه وسایل رفع احتیاجات یا ذکر ثبت علامت کارخانه یا تجاری یا ذکر تسلیم طرح یا نمونه صنعتی روی محصول الزامی نخواهد بود.

ماده ۵ - مکرر - ۱ - چنانچه قوانین داخلی پرداخت عوارض را پیش بینی کرده باشد - برای تادیب عوارض مقرر جهت حفظ حقوق مالکیت صنعتی - با پرداخت تاکنس اضافی یک مهلت ارفاقی که حداقل سه ماه خواهد بود - اعطا می گردد.

۲ - به علاوه در مورد ورقه های اختراع ممالک عضو اتحادیه تعهد می نمایند خواه مهلت ارفاقی را لاقفل به شش ماه ارتقا بدهند خواه اعاده اعتبار ورقه اختراع را که به علت عدم پرداخت عوارض اسقاط حق از آن شده است پیش بینی نمایند. این مقررات در هر حال تابع شرایط مقرر در قوانین داخلی است.

ماده ۵ - ثالث - موارد زیر در یک مملکت عضو اتحادیه به عنوان تضييع حق دارنده ورقه اختراع تلقی نخواهد شد:

۱ - به کار بردن وسایلی که موضوع ورقه اختراع او است بد وسیله کشتیهای سایر ممالک اتحادیه در بدنه کشتی - در ماشینها - در دستگاه های هدایت و سایر وسایل کشتی هنگامی که کشتیهای مزبور موقتا یا اتفاقا به آبهای مملکت متبوعه وی وارد می شوند مشروط بر این که این وسایل منحصرأ برای رفع احتیاجات کشتی به کار رفته باشد.

۲ - به کار بردن وسایلی که موضوع ورقه اختراع او است در ساختن یا به کار انداختن وسایل حمل و نقل هوایی یا زمینی متعلق به سایر ممالک عضو اتحادیه و یا لوازم مربوط به ماشینهای مزبور موقعی که این ماشینها موقتا یا اتفاقا وارد کشور متبوعه وی می گردد.

ماده ۶ - الف - هر گونه علامت کارخانه یا علامت تجاری که در مملکت مبدا طبق مقررات به ثبت رسیده باشد می تواند موضوع یک اظهارنامه ثبت در سایر ممالک اتحادیه قرار گیرد و با رعایت قیود مشروح در زیر در این ممالک مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

این ممالک می توانند قبل از اقدام به ثبت نهایی ارایه گواهینامه ثبت در مملکت مبدا صادره از طرف مقامات صالحه را مطالبه کنند. این گواهینامه احتیاج به تشریفات صحه رسمی ندارد.

ب - ۱ - معهذاً در موارد زیر ممکن است تقاضای گواهینامه رد شود و یا گواهینامه صادره از درجه اعتبار ساقط گردد:

اولا علامتهایی که وضع آنها ممکن است به حقوق مکتسبه اشخاص ثالث در مملکتی که حمایت آن مورد تقاضا است لطمه وارد آورد.

ثانیا - علائمی که فاقد وجه مشخصه بوده و یا منحصرأ از علامتها و یا نشانه هایی که ترکیب یافته که در تجارت ممکن است برای تعیین نوع - کیفیت - کمیت - مقصد - قیمت - مبدا محصولات و یا زمان تولید بد کار برده شود و یا در اصطلاح جاری یا در عادات مشروح و ثابت تجاری مملکتی که حمایت آن مورد تقاضا است معمول باشد.

در تشخیص صفت مشخصه یک علامت باید تمام شرایط و کیفیات مخصوصا مدت استفاده از علامت در نظر گرفته شود.

ثالثا - علامتهایی که بر خلاف اخلاق و یا نظم عمومی است مخصوصا آنهایی که ممکن است باعث فریب مردم گردد. بدیهی است که نمی توان علامتی را که صرفا به علت این که با بعضی از مقررات قوانین علایم تجارتی تطبیق نمی کند بر خلاف نظم عمومی تلقی کرد مگر در موردی که آن مقررات خود مربوط به نظم عمومی باشد.

۲ - در سایر ممالک اتحادیه نمی توان علایم کارخانه یا تجارتی را به این علت رد نمود که با علایم مورد حمایت در مملکت میذا فقط از لحاظ بعضی عناصر - که به صفت مشخصه و شناسایی علایم به شکل ثبت شده در مملکت مذکور لطمه و خللی ورود نمی آورد تفاوت دارد.

ج - مملکت میذا آن مملکتی از اتحادیه خواهد بود که دارنده انحصار در آن دارای یک موسسه صنعتی یا تجارتی واقعی و معتبر باشد و اگر فاقد چنین موسسه ای باشد آن مملکتی از ممالک اتحادیه که در آن دارای اقامتگاه می باشد و اگر در ممالک اتحادیه اقامتگاهی نداشته باشد در صورتی که از اتباع یکی از ممالک عضو اتحاد باشد مملکتی که دارای ملیت آن می باشد.

د - هر گاه یک علامت کارخانه و یا تجارتی طبق مقررات در مملکت میذا و سپس در یکی یا چند مملکت دیگر عضو اتحادیه به ثبت رسیده باشد هر یک از این علامتهای ملی از تاریخ ثبت به منزله علامتی کاملا مستقل از علامتی که در مملکت میذا به ثبت رسیده است تلقی خواهد شد به شرط این که با مقررات داخلی کشور واردکننده مطابقت داشته باشد.

ه - در هیچ مورد تجدید ثبت یک علامت در مملکت میذا مستلزم تجدید ثبت در سایر ممالک عضو اتحادیه که علامت در آن به ثبت رسیده است نخواهد بود.

و - امتیاز حق تقدم برای اظهارنامه های ثبت که در مدت مقرر در ماده ۴ تسلیم شده است محفوظ خواهد ماند ولو این که ثبت در مملکت میذا پس از انقضا این مهلت انجام گیرد.

ماده ۶ - مکرر - ۱ - ممالک عضو اتحادیه تعهد می نمایند در صورتی که مقررات مملکت اجازه آن را بدهد - راسا - و یا بر حسب تقاضای ذینفع ثبت یک علامت کارخانه یا تجارتی را رد یا باطل نمایند در صورتی که عین یا تقلید یا ترجمه ای باشد که باعث ایجاد اشتباه با علایم دیگری شود که از طرف مقامات صالحه کشور ثبت به عنوان علامت شخصی که مجاز است از قرارداد حاضر استفاده نماید شناخته شده باشد و برای اشیا عین آن یا مشابه آن به کار برد می شود. و در صورتی که قسمت اصلی علامت عین چنین علامتی سرشناسی باشد و یا تقلیدی باشد که باعث ایجاد اشتباه با آن گردد به همان ترتیب رفتار خواهد شد.

۲ - برای تقاضای ابطال این علامتها یک مهلت اقل سه سال باید اعطا گردد مهلت مزبور از تاریخ ثبت علامت جاری خواهد شد.

۳ - برای درخواست ابطال علامتهایی که با سو نیت به ثبت رسیده است مهلتی معین نخواهد شد.

ماده ۶ - ثالث - ۱ - ممالک عضو اتحادیه قبول می نمایند استعمال علامت و

نشان و درفش‌ها و سایر علامتها و نشانهای رسمی ممالک عضو اتحادیه و همچنین هر گونه تقلید را از علامتی که مربوط به دوران تاریخی ممالک و شهرها می باشد خواه به عنوان علامت کارخانه و یا علامت تجارتي - خواه به عنوان عناصر علامت - در صورتی که اجازه استعمال آن از طرف مقامات صالحه صادر نشده باشد - به وسیله اتخاذ تدابیر لازم ممنوع نمایند.

۲ - ممنوعیت استعمال نشانها و مهرهای رسمی بازرسی و اعتبار فقط شامل مواردی خواهد بود که علامتهایی که آن را تشکیل می دهد روی کالاهای همونوع یا نوعی شبیه به آن به کار برده شود.

۳ - برای اجرای این مقررات عضو ممالک اتحادیه قبول می نمایند متقابلا از طریق دفتر بین المللی - فهرست علامتهای دولتی و نشانه‌ها و مهرهای رسمی و گواهی اعتبار را که می خواهند به طور مطلق یا در حدودی تحت حمایت ماده حاضر قرار دهند و همچنین تغییراتی که بعدا ممکن است در این فهرستها رخ دهد برای اطلاع یکدیگر ارسال دارند و هر یک از ممالک عضو اتحادیه به موقع خود فهرستهای دریافتی را در دسترس عمومی خواهد گذاشت.

۴ - هر یک از ممالک عضو اتحادیه می تواند در مهلت ۱۲ ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه ایرادهای احتمالی خود را توسط دفتر بین المللی به مملکت ذینفع اظهار دارد.

۵ - در مورد نقشهای دولتی معروف عموم - مقررات پیش بینی شده در بند ۱ فقط شامل علامتهایی خواهد بود که بعد از تاریخ ششم نوامبر ۱۹۲۵ به ثبت رسیده باشد.

۶ - برای نقشهای دولتی که معروف به عموم نباشد و برای نشانها و مهرها رسمی - این مقررات فقط شامل آن علامتهایی خواهد بود که متجاوز از دو ماه پس از دریافت اطلاعیه منظور بند ۳ به ثبت رسیده باشد.

۷ - در صورت سوئیت - ممالک اختیار دارند حتی علامتهایی که قبل از تاریخ ۶ نوامبر ۱۹۲۵ به ثبت رسیده است و دارای نقشهای دولتی و نشانها و مهرهای رسمی باشد باطل نمایند.

۸ - اتباع هر یک از ممالک که به آنها اجازه استعمال علامتها و درفشهای مملکتشان داده شده است می توانند آنها را مورد استفاده قرار دهند ولو این که شباهتی با علامتها و درفشهای مملکت دیگری داشته باشند.

۹ - ممالک عضو اتحادیه تعهد می نمایند در تجارت استعمال غیر مجاز علامت و نشانه‌های دولتی - سایر ممالک عضو اتحادیه را در صورتی که استعمال علامتهای مزبور باعث ایجاد اشتباه در مورد مبدا محصولات گردد ممنوع نمایند.

۱۰ - مقررات فوق مانع آن نخواهد بود که ممالک از حق امتناع یا ابطال ثبت مقرر در قسمت ۳ از بند ۱ حرف ب ماده ۶ در مورد استفاده غیر مجاز علامتهای تجارتي از نشانها و درفشها و سایر نقشهای دولتی و یا نشانه و مهرهای رسمی یکی از ممالک عضو اتحادیه استفاده نمایند.

ماده ۶ - رابع - ۱ - اگر به موجب مقررات یکی از ممالک عضو اتحادیه واگذاری یک علامت موقعی معتبر است به با واگذاری موسسه یا تجارت که علامت به آن تعلق دارد توأم باشد - برای این که اعتبار آن محرز گردد کافی است که آن قسمت از موسسه یا تجارت که در مملکت مزبور واقع است با حق انحصاری

تولید یا فروش محصولات تحت علامت واگذار شده به انتقال گیرنده واگذار گردد.
۲ - این اصل ممالک عضو اتحادیه را مکلف نخواهد کرد که واگذاری علامتی را که استعمال آن از طرف انتقال گیرنده باعث گمراهی مردم مخصوصاً در مورد تشخیص مبدا - نوع یا صفات اساسی محصولاتی که تحت آن علامت خواهد بود بشود معتبر بشناسند.

ماده ۷ - کیفیت محصول که علامت کارخانه یا تجارتي باید روی آن گذارده شود نمی تواند در هیچ مورد مانع ثبت علامت مزبور شود.

ماده ۷ - مکرر - ۱ - ممالک عضو اتحادیه تعهد می نمایند اظهارنامه علامتهای دسته جمعی متعلق به اجتماعاتی که وجودشان بر خلاف قوانین مملکت مبدا نیست بپذیرند و از آن حمایت نمایند حتی اگر این اجتماعات دارای یک موسسه صنعتی یا تجارتي نباشند.

۲ - هر یک از ممالک در وضع شرایط خصوصی حمایت از یک علامت دسته جمعی مختار بوده و در صورتی که این علامت بر خلاف مصالح عمومی باشد می تواند از حمایت آن امتناع نماید.

۳ - لکن حمایت این علامتها را نمی توان از هیچ اجتماعي که وجود آن بر خلاف قانون کشور مبدا نباشد - به علت آن که اجتماع مزبور در مملکتی که حمایتش مورد تقاضا است مستقر نیست یا این که تشکیل آن بر حسب قوانین مملکت مزبور نمی باشد درج نمود. نام تجارتي - بدون آن که الزامی به تسلیم اظهارنامه یا ثبت آن باشد - در کلیه ممالک، عضو اتحادیه مورد حمایت قرار خواهد گرفت - چه جز یک علامت کارخانه یا تجارتي باشد - چه نباشد.

ماده ۹ - ۱ - هر محصولی که بر خلاف مقررات یک علامت کارخانه یا تجارتي یا نام تجارتي بر آن زده شده باشد در موقع ورود در ممالک عضو اتحادیه که علامت یا نام مزبور از حق حمایت قانونی برخوردار است ضبط و توقیف خواهد شد.

۲ - توقیف همچنين در مملکتی که علامت گذاری غیر قانونی در آن صورت گرفت در مملکتی که محصول به آن وارد شده است به عمل خواهد آمد.

۳ - توقیف بر حسب تقاضای دادسرا یا تقاضای هر مقام صالح دیگر یا به تقاضای یک طرف دینفع اعم از شخص واقعی یا شخص حقوقی مطابق مقررات داخلی هر کشور به عمل خواهد آمد.

۴ - در صورت ترانزیت مقامات مربوطه مکلف نیستند اقدام به توقیف محصول کنند.

۵ - اگر قوانین مملکتی توقیف را در موقع ورود کالا به آن مملکت ممنوع نماید به جای توقیف - ورود کالا - به آن کشور ممنوع خواهد شد یا کالای مزبور را در داخله کشور توقیف خواهند نمود.

۶ - اگر قوانین یک کشور نه توقیف در موقع ورود و نه ممنوعیت ورود کالا و نه توقیف کالا را در داخله کشور هیچ کدام را مجاز نداند و تا وقتی اقدام به اصلاح قوانین مزبور برای نیل به این منظور بشود تدابیر و وسایلی که قانون در اختیار اتباع مملکت در این گونه موارد گذارده است جایگزین مقررات بالا خواهد شد.

- ماده ۱۰ - ۱ - مقررات ماده قبل شامل تمام محصولات می باشد که به تقلب به عنوان علامت تشخیص مبدا نام - محل یا مملکت خاصی را دارا می باشد در صورتی که این علامت تشخیص با یک نام تجارتي موهوم یا نامی که با - سو نیت - به کار برده شده باشد توأم باشد.
- ۲ - در هر حال هر تولیدکننده یا تاجر مشغول به کار تولید - ساخت یا تجارت این محصول - اعم از شخص واقعی یا حقوقی و مستقر در محلی که به تقلب به عنوان محل مبدا ذکر شده یا در ناحیه ای که این محل در آن واقع است و یا در مملکتی که به تقلب نام آن ذکر گردیده است و یا در کشوری که نشانی مبدا مورد استفاده قرار گرفته است طرف ذینفع شناخته می شود.
- ماده ۱۱ مکرر - ۱ - ممالک عضو اتحادیه مکلفند حمایت واقعی اتباع اتحادیه را در مقابل رقابت نامشروع تامین کنند.
- ۲ - هر رقابتي که بر خلاف معمول شرافتمندانه صنعت یا تجارت انجام گیرد یک رقابت نامشروع تلقی می شود.
- ۳ - مخصوصا اعمال زیر باید ممنوع گردد.
- اولا - هر عملی که ممکن است به نحوی از انحا موجب اشتباه با موسسه محصولات یا فعالیت صنعتی یا تجارتي یک رقیب شود.
- ثانیا اظهارات خلاف واقع در تجارت که ممکن است باعث تزلزل اعتبار موسسه محصولات یا فعالیت صنعتی یا تجارتي یک رقیب گردد.
- ماده ۱۰ - ثالث - ۱ - ممالک عضو اتحادیه تعهد می نمایند وسایل مراجعه به مراجع قانونی خاصی برای سرکوبی موثر کلیه اعمال مذکور در مواد ۹ و ۱۰ و ۱۰ مکرر را برای اتباع سایر ممالک عضو اتحادیه تامین کنند.
- ۲ - به علاوه تعهد می نمایند تدابیری اتخاذ نمایند که به سندیگاها و انجمنهایی که نمایندگان صاحبان صنایع تولیدکنندگان و با تجار ذینفع می باشند و وجود آنان بر خلاف مقررات مملکتشان نیست اجازه دهد در دادگاه ها یا نزد مقامات اداری به منظور سرکوبی عملیات مذکور در مواد ۹ و ۱۰ و ۱۰ مکرر در حدودی که مقررات مملکتی که در آن حمایت مورد تقاضا است به سندیگاها و شرکتهای خود اجازه می دهد اقدام دعوی کنند.
- ماده ۱۱ - ۱ - ممالک عضو اتحادیه مطابق مقررات قانونی داخلی خود حمایت موقت اختراعاتی را که قابل دریافت ورقه اختراع می باشند و همچنین نمونه های وسایل رفع احتیاجات - طرحها و نمونه های صنعتی و نیز علامتهای کارخانه یا تجارتي محصولات که در نمایشگاه های رسمی بین المللی و یا در نمایشگاه هایی که تشکیل آنها در یکی از ممالک عضو اتحادیه رسما شناخته شده است به معرض نمایش گذارده خواهد شد تامین خواهند نمود.
- ۲ - این حمایت موقت مهلتهای مقرر در ماده ۴ را تعدید نخواهد کرد.
- اگر بعدا حق تقدم - مورد ادعا قرار گیرد اداره صالحه ثبت هر مملکت می تواند ابتدای مهلت را از تاریخ ورود محصول به نمایشگاه قرار دهد.
- ۳ - هر مملکت می تواند به عنوان دلیل هویت شی مورد نمایش و تاریخ آن استاد را که لازم تشخیص دهد مطالبه کند.
- ماده ۱۲ - ۱ - هر یک از ممالک عضو اتحادیه تعهد می نماید که اداره ای مخصوص مالکیت صنعتی که مرکز تسلیم - اظهارنامه تاسیس و برقرار نماید تا ورقه های اختراع و نمونه های وسایل رفع احتیاج و طرحها یا نمونه های صنعتی و همچنین علامتهای کارخانه یا تجارتي را به اطلاع عموم برساند.
- ۲ - این دایره یک نشریه رسمی منتشر خواهد نمود.

- مراتب زیر را مرتبا منتشر خواهد کرد:
- الف - اسامی دارندگان ورقه های اختراع صادره با ذکر مختصری از علایم و مشخصات اختراعات ثبت شده .
- ب - چاپ نمونه ای از علامتهایی که به ثبت رسیده است .
- ماده ۱۳ - ۱ - دفتر بین المللی که در برن (بد نام) دفتر بین المللی برای حمایت مالکیت صنعتی تأسیس گردیده تحت نظار عالی دولت کنفدراسیون سویس تشکیلات آن را تنظیم و بر طرز کارش نظارت می نماید می باشد.
- ۲ - زبان رسمی دفتر بین المللی زبان فرانسه است .
- ۳ - دفتر بین المللی هر نوع اطلاعاتی را که مربوط به حمایت مالکیت صنعتی است متمرکز نموده آنها را با هم جمع و منتشر می نماید - مسایلی را که از لحاظ اتحادیه مفید بدانند مطالعه و به کمک اسنادی که از طرف ادارات مختلف در اختیارش گذارده می شود اطلاعیه ای مرتب درباره امور مزبوطه به منظور اتحادیه به زبان فرانسه منتشر می نماید.
- ۴ - شماره های این اطلاعیه و همچنین تمام اسنادی که از طرف دفتر بین المللی منتشر می شود به تناسب تعداد واحدی سهمیده که ذیلا درج شده است بین ادارات صالحه ممالک عضو اتحادیه توزیع می گردد. بهای نسخ اضافی اسناد که ممکن است از طرف ادارات مزبور یا از طرف شرکتها یا اشخاص تقاضا شود جداگانه پرداخت گردد.
- ۵ - دفتر بین المللی همیشه باید آماده باشد خود را در اختیار ممالک عضو اتحادیه گذارده و اطلاعات مخصوصی را که ممکن است راجع به سروسپاهی بین المللی مالکیت صنعتی مورد احتیاج باشد در دسترس آنان بگذارد. رئیس دفتر بین المللی هر سال گزارش راجع به چگونگی انجام وظایف خود تنظیم و به تمام ممالک عضو اتحادیه ارسال خواهد داشت .
- ۶ - هزینه های معمولی دفتر بین المللی از طرف ممالک عضو اتحادیه مشترکا پرداخت خواهد شد. تا دستور ثانی مجموع آن نمی تواند از صد و بیست هزار فرانک سویس در سال تجاوز کند.
- در صورت لزوم این مبلغ را می توان به موجب تصمیم متخذه به اتفاق آرا در یکی از کنفرانسهایی که در ماده ۱۴ پیش بینی شده است اضافه کرد.
- ۷ - هزینه هایی که مربوط به کارهای کنفرانسهای نمایندگان یا کنفرانسهای اداری باشد و همچنین هزینه هایی که ممکن است انجام کارها و مطالعات مخصوصی یا نشریه هایی که به موجب تصمیمات یک کنفرانس تشکیل می گردد - ایجاد نماید جز هزینه های معمولی محسوب نمی شود. این هزینه ها که مجموع آن در سال از بیست هزار (۲۰۰۰۰) فرانک سویس تجاوز نخواهد نمود بین ممالک عضو اتحادیه به تناسب سهمی که برای ادار امور دفتر بین المللی می پردازند و بد موجب مقررات بند ۸ زیر تقسیم خواهد شد.
- ۸ - برای تعیین سهم هر یک از ممالک عضو اتحادیه در پرداخت این مبلغ کل هزینه ممالک عضو اتحادیه و ممالکی که بعدا به اتحادیه ملحق خواهند شد بد شش طبقه تقسیم که هر یک از طبقات به تناسب چند واحدی در پرداخت شرکت می کنند. واحدهای مزبور از قرار زیر است :
- طبقه ۱ ۲۵ واحد
- طبقه ۲ ۲۰ واحد

طبقه ۱۵۳ واحد

طبقه ۱۰۴ واحد

طبقه ۵۵ واحد

طبقه ۳۶ واحد

این ضریب در تعداد ممالک هر طبقه ضرب و عدد حاصله تعداد واحدهایی را نشان می دهد که بر حسب آن هزینه کل باید تقسیم گردد. حاصل تقسیم مبلغ واحد هزینه را نشان می دهد.

۹ - هر یک از ممالک عضو اتحادیه در موقع ورود خود به اتحادیه آن طبقه ای را که می خواهد جزو آن محسوب شود معین نماید. هر یک از ممالک عضو اتحادیه می تواند بعداً تقاضا نماید که جزو طبقه دیگری قرار گیرد.

۱۰ - دولت کنفدراسیون سوئیس در هزینه هایی که از طرف دفتر بین المللی می شود نظارت می کند. و پیش برداختهای لازم را می نماید و حساب سالیانه را که به کلیه ادارات دیگر ارسال خواهد شد تنظیم می نماید.

ماده ۱۴ - ۱ - قرارداد حاضر هر چند مدت به منظور الحاق اصلاحات لازم برای تکمیل تشکیلات اتحادیه خواهد بود مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت .

۲ - بدین منظور کنفرانسهایی به نوبت در هر یک از ممالک عضو اتحادیه از نمایندگان ممالک مزبور تشکیل خواهد شد.

۳ - اداره ثبت علائم مملکتی که در آن کنفرانس باید تشکیل گردد برنامه کارهای کنفرانس را با معاضدت دفتر بین المللی تنظیم خواهد نمود.

۴ - رئیس دفتر بین المللی در جلسات کنفرانسهها حضور یافته و در مذاکرات بدون حق رای شرکت می نماید.

ماده ۱۵ - بدیهی است که هر یک از ممالک عضو اتحادیه این حق را برای خود محفوظ می دارند که بتوانند جداگانه بین خود تدابیر خصوصی که بر خلاف مقررات قرارداد حاضر نخواهد بود برای حمایت از مالکیت صنعتی اتخاذ نمایند.

ماده ۱۶ - ۱ - ممالکی که در قرارداد حاضر شرکت نکرده اند می توانند تقاضا کنند و به آن ملحق شوند.

۲ - این الحاق از مجرای سیاسی به دولت کنفدراسیون سوئیس ابلاغ خواهد شد و دولت مزبور مراتب را به سایر ممالک ابلاغ خواهد نمود.

۳ - الحاق مزبور به خودی خود قبولی تمام شرایط و استفاده از امتیازات این قرارداد را در بر خواهد داشت و یک ماه پس از ارسال ابلاغیه از طرف دولت کنفدراسیون سوئیس به سایر ممالک عضو اتحادیه موثر و نافذ خواهد شد مگر آن که تاریخ موخری در تقاضای الحاق ذکر شده باشد.

ماده ۱۶ مکرر - ۱ - هر یک از ممالک عضو اتحادیه می تواند هر موقع کتبا به دولت کنفدراسیون سوئیس ابلاغ نماید که قرارداد حاضر شامل تمام یا قسمتی از مستعمرات و تحت الحمایه های او یا سرزمینهایی که تحت قیمومتش واگذار شده است یا هر نوع سرزمین دیگر که تحت سلطه او می باشد یا سرزمینهایی که تحت حاکمیت او قرار گرفته اند می باشد. در این صورت قرارداد حاضر یک ماه بعد از ارسال ابلاغیه ای که در این مورد از طرف دولت کنفدراسیون سوئیس به سایر ممالک عضو اتحادیه فرستاده خواهد شد شامل سرزمینهایی که مذکور می گردد مگر آن که تاریخ موخر دیگری در ابلاغیه ذکر شده باشد. در صورت عدم ارسال این ابلاغیه قرارداد حاضر شامل این سرزمینها نخواهد شد.

- ۲ - هر یک از ممالک عضو اتحادیه هر موقع می تواند دولت کنفدراسیون سوئیس را کتبا مطلع نماید که قرارداد حاضر دیگر شامل تمام یا قسمتی از سرزمینهای مشروحه در اطلاعیه مذکور در بند فوق نمی باشد در این صورت قرارداد حاضر ۱۷ ماه پس از وصول اطلاعیه به دولت کنفدراسیون سوئیس دیگر شامل سرزمینهای مندرج در اطلاعیه نخواهد شد.
- ۳ - هر ابلاغی که به موجب مقرراتهای (۱) و (۲) این ماده به دولت کنفدراسیون سوئیس بشود توسط دولت اخیر به اطلاع سایر ممالک عضو اتحادیه خواهد رسید.
- ماده ۱۷ - اجرا تعهدات متقابل مندرج در قرارداد حاضر مشروط است در صورت لزوم - به انجام تشریفات - و مقررات اساسی قوانین اساسی ممالک عضو اتحادیه که موظفند وسایل انجام این تشریفات را در نزدیکترین مهلت ممکن فراهم سازند.
- ماده ۱۷ مکرر - ۱ - قرارداد حاضر برای مدت نامحدودی معتبر خواهد بود و این اعتبار تا انقضا مدت یک سال از روز اعلام فسخ قرارداد ادامه خواهد داشت .
- ۲ - فسخ قرارداد به دولت کنفدراسیون سوئیس اطلاع داده خواهد شد. فسخ فقط در برابر مملکتی که به نام آن انجام شده است دارای اثرات قانونی بوده و قرارداد برای سایر ممالک عضو اتحادیه قابل اجرا خواهد بود.
- ماده ۱۸ - ۱ - سند حاضر به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب منتها تا تاریخ اول ژوئیه ۱۹۳۸ در لندن تسلیم خواهد شد و یک ماه پس از این تاریخ - بین ممالکی که به نام آنها تصویب شده است قابل اجرا خواهد شد. مع هذا اگر قبل از این تاریخ لااقل به نام شش مملکت به تصویب رسیده باشد بین ممالک مزبور - یک ماه پس از تسلیم ششمین تصویب و ابلاغ آن از طرف دولت کنفدراسیون به آنها - قابل اجرا خواهد شد و برای سایر ممالک که به نام آنها بعدا به تصویب برسد یک ماه پس از ابلاغ هر یک از تصویب ها.
- ۲ - ممالکی که اسناد تصویب در مهلت مقرر در بند بالا به نام آنها تسلیم نشده باشد الحاق آنها تابع مقررات مندرج در ماده ۱۶ خواهد بود.
- ۳ - سند حاضر در روابط بین ممالکی که شامل آنها می گردد - جانشین قرارداد اتحادیه پاریس مورخ ۱۸۸۲ و اسناد تجدید نظرهای بعدی می باشد.
- ۴ - راجع به ممالکی که سند حاضر شامل آنها نمی گردد ولی تابع قرارداد اتحادیه پاریس تجدید نظر شده در سال ۱۹۲۵ در لاهه می باشند قرارداد اخیر کماکان بین آنها معتبر خواهد بود.
- ۵ - همچنین در مورد ممالکی که نه سند حاضر و نه قرارداد اتحادیه پاریس تجدید نظر شده در لاهه شامل آنها نمی گردد قرارداد اتحادیه پاریس تجدید نظر شده در واشنگتن در ۱۹۱۱ معتبر می باشد.
- ماده ۱۹ - سند حاضر در یک نسخه به امضا خواهد رسید. نسخه مزبور در پایگانی دولت بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی ضبط خواهد گردید. یک نسخه گواهی شده از طرف دولت مزبور به هر یک از دولتهای ممالک عضو اتحادیه تسلیم خواهد شد .
- متن قرارداد فوق ضمیمه قانون اجازه الحاق دولت ایران به اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی و تجارتی و کشاورزی بوده و صحیح است .

قانون ثبت علائم و اختراعات

مصوب اول تیر ماه ۱۳۱۰ شمسی (کمیسیون قوانین عدلیه)

فصل اول - ثبت علائم تجارتي

[m] ماده ۱ - علامت تجارتي عبارت از هر قسم علامتی است اعم از نقش - تصوير رقم - حرف - عبارت - مهر - لفاف و غیر آن که برای امتیاز و تشخیص محصول صنعتی - تجارتي یا فلاحتی اختیار می شود.

ممکن است یک علامت تجارتي برای تشخیص امتیاز محصول جماعتی از زارعین یا ارباب صنعت یا تجار و یا محصول یک شهر و یا یک ناحیه از مملکت اختیار شود.

تبصره - داشتن علامت تجارتي اختیاری است مگر در مواردی که دولت آن را الزامی قرار دهد.

[m] ماده ۲ - حق استعمال انحصاری علامت تجارتي فقط برای کسی شناخته خواهد شد که علامت خود را به ثبت رسانیده باشد.

[m] ماده ۳ - کسانی که در ایران دارای موسسات تجارتي - صنعتی یا فلاحتی هستند اعم از اتباع داخله یا خارجه در صورتی که علائم تجارتي آنها موافق مواد ذیل ثبت شود از مزایای این قانون بهره مند خواهند شد.

[m] ماده ۴ - کسانی که موسسات صنعتی یا تجارتي و یا فلاحتی آنان در خارج از ایران واقع است موافق شرایط ذیل می توانند از مزایای این قانون بهره مند شوند:

[bm] ۱) - علائم خود را به موجب مقررات این قانون در ایران به ثبت برسانند.

[bm] ۲) - مملکتی که موسسه آنها در آنجا واقع شده به موجب عهدنامه و یا قوانین داخلی خود از علائم تجارتي ایران حمایت کنند.

[m] ماده ۵ - هیچ یک از علائم ذیل را نمی توان به عنوان علامت تجارتي اختیار نمود و یا آنها را یکی از اجزای یک علامت تجارتي قرار داد:

[bm] ۱) - بیرق مملکتی و سلطنتی ایران و هر بیرق دیگری که دولت ایران استعمال آن را به طور علامت تجارتي منع کند - علامت شیر و خورشید - نشانها - مدالها و انگهای دولت ایران .

[bm] ۲) - تمثال پادشاه و ولیعهد مگر با اجازه مخصوص .

[bm] ۳) - کلمات و یا عباراتی که موهم انتساب به مقامات رسمی ایران باشد از قبیل شاهنشاهی - سلطنتی - دولتی و امثال آن .

[bm] ۴) - علامات موسسات رسمی مانند شیر و خورشید سرخ و صلیب احمر و نظایر آن .

[bm] ۵) - علائمی که محل انتظامات عمومی و یا منافی عفت باشد.

[m] ماده ۶ - کسی که تقاضای ثبت علامتی را می نماید باید شخصا و یا توسط وکیل ثبت آن را از شعبه مخصوصی که در دفتر محکمہ ابتدایی تهران برای این

امر تشکیل می شود به موجب اظهارنامه بخواند - این اظهارنامه باید بلافاصله بعد از تسلیم به شعبه مزبور در دفتر خاصی ثبت و در مقابل آن رسید داده شود.

[m] ماده ۷ - متصدی شعبه مزبور در ماده فوق باید تا پانزده روز از تاریخ وصول اظهارنامه و ضامین آن تکلیف قبول یا رد آن را معین نماید. در صورتی که تقاضای ثبت رد شود علل رد باید ضریحا ذکر گردد - تقاضاکننده می تواند از تصمیم رد تا ده روز از تاریخ ابلاغ آن به رییس محکمه اول ابتدایی تهران شکایت کند - حکم محکمه قابل استیناف و تمیز خواهد بود. [m] ماده ۸ - در صورتی که تقاضای ثبت از طرف متصدی شعبه فوق الذکر قبول گردد و یا بعد از رد تقاضا حکم قطعی دایر به قبول آن صادر شود اداره ثبت اسناد تهران مکلف است تا پانزده روز از تاریخ تقدیم سواد تصمیم یا حکم قطعی علامت را به ثبت رسانیده تصدیق رسمی ثبت را به تقاضاکننده بدهد. [m] ماده ۹ - در موارد ذیل متصدی شعبه مذکور در ماده ۶ تقاضای ثبت را رد خواهد کرد:

[bm] ۱ - در صورتی که علامت مخالف مقررات قانون باشد.
[bm] ۲ - در صورتی که علامت قبلا به اسم دیگری ثبت شده و یا شباهت علامت یا علامت دیگری که ثبت شده است به اندازه باشد که مصرف کنندگان عادی یعنی اشخاصی را که اطلاعات مخصوصی ندارند به اشتباه بیندازد.
[m] ماده ۱۰ - ثبت هر علامت با قید مراتب ذیل به عمل می آید:
[bm] ۱ - تاریخ روز و ماه و سال ثبت با تمام حروف.
[bm] ۲ - اسم - شکل - محل اقامت و تابعیت صاحب علامت و وکیل در صورتی که تقاضا به توسط وکیل به عمل آمده باشد.
[bm] ۳ - اسامی و اوصاف محصول یا طبقات محصولاتی که علامت برای تشخیص و امتیاز آن اختیار شده.

[bm] ۴ - تعریف علامت به طور اجمال با تعیین اجزایی که تقاضاکننده می خواهد حق استعمال انحصاری آن را برای خود تخصیص دهد.

[bm] ۵ - حق الثبتی که اخذ می شود.
[m] ماده ۱۱ - هر تغییری که در خود علامت و یا در نوع محصولاتی که علامت برای تشخیص و امتیاز آن به کار می رود داده شود باید مطابق مقررات این قانون جداگانه به ثبت برسد و الا قابل حمایت نخواهد بود.

[m] ماده ۱۲ - علامت تجارته قابل نقل و انتقال است ولی انتقال آن در مقابل اشخاص ثالث وقتی معتبر خواهد بود که موافق مقررات این قانون به ثبت رسیده باشد.

[m] ماده ۱۳ - ثبت هر علامت و هر تغییری که مطابق این قانون باید به ثبت برسد تا پانزده روز از تاریخ ثبت توسط اداره ثبت اسناد تهران به خرج تقاضاکننده در مجله رسمی وزارت عدلیه اعلان خواهد شد.

[m] ماده ۱۴ - علاماتی که ثبت شده باشند از تاریخ تسلیم اظهارنامه حمایت خواهند شد و مدت اعتبار ثبت علامت ده سال است ولی صاحب علامت می تواند تقاضای تجدید ثبت نماید در این صورت حق استعمال انحصاری ده سال دیگر با صاحب علامت خواهد بود و به همین طریق هر تجدید ثبت حق مزبور را برای ده سال تضمین می نماید.

م] ماده ۱۵ - حقی که برای ثبت علامت اخذ می شود به قرار ذیل است :

[bm] ۱ - برای اظهارنامه ثبت دو ریال طلا.

[bm] ۲ - برای ثبت علامت قطع نظر از عده طبقات محصول یک پهلوی.

[bm] ۳ - برای هر طبقه محصول اگر چه منحصر به فرد باشد علاوه بر حق الثبت علامت پنج ریال طلا.

[m] ماده ۱۶ - اشخاص ذیل می توانند نسبت به علامتی که تقاضای ثبت آن شده یا به ثبت رسیده است اعتراض کنند:

[bm] ۱ - کسانی که آن علامت را علامت تجارتنی خود می دانند.

[bm] ۲ - کسانی که آن علامت با علامت آنها به اندازه شباهت دارد که مصرف کنندگان عادی را به اشتباه می اندازد.

در هر یک از دو صورت فوق الذکر اگر معترض کسی باشد که علامت قبلا به اسم او ثبت نشده است باید در حین اعتراض برای علامت خود مطابق مقررات این قانون تقاضای ثبت کرده حق الثبت و تمام مخارج مربوطه به آن را قبلا تادیه نماید - در مورد کسانی که موسسه آنها در خارج از ایران واقع است حق اعتراض مشروط به شرط معامله متقابله مذکوره در فقره دوم ماده ۲ می باشد.

[m] ماده ۱۷ - اگر اعتراض قبل از آنکه علامت معترض علیه به ثبت رسیده باشد به عمل آید باید به ترتیب و در موعدی که در نظامنامه مذکور در ماده ۲۳

مقرر می شود به تقاضاکننده ثبت علامت ابلاغ گردد تا در صورتی که به اعتراض تسلیم نشده و تقاضای خود را مسترد ننمود معترض در مدت مقرر در نظامنامه

فوق الذکر به محکمه ابتدایی تهران رجوع کند - در مورد این ماده عملیات رایج به ثبت متوقف خواهد ماند لیکن هر گاه معترض در طرف مدتی که به موجب نظامنامه مذکور فوق مقرر می شود به محکمه رجوع ننمود و یا بعد از رجوع دعوی خود را تعقیب نکرد علامت به اسم معترض علیه ثبت و وجوهی که معترض تادیه نموده به نفع دولت ضبط خواهد شد.

[m] ماده ۱۸ - هر گاه اعتراض راجع به علامت ثبت شده باشد معترض باید مستقیما در محکمه ابتدایی تهران اقامه دعوی کرده و ابطال ثبت را تقاضا نماید.

[m] ماده ۱۹ - جز در مواردی که به موجب نظامنامه های وزارت عدلیه استثنای شود اصول رسیدگی مطابق اصول محاکمات تجارتنی است و در هر حال حکم محکمه در حدود قوانین قابل استیناف و تمیز خواهد بود.

[m] تبصره - مفاد حکم قطعی باید به خرج محکوم له در مجله رسمی وزارت عدلیه و یکی از جراید یومیه تهران منتشر شود - محکوم له می تواند مخارج مزبور را در جز خسارت از محکوم علیه مطالبه نماید.

[m] ماده ۲۰ - هر گاه معترض ثابت کند که نسبت به علامت به واسطه سابقه استعمال مستمر قبل از تقاضای ثبت حق تقدم داشته محکمه حکم خواهد داد که آن علامت به اسم معترض ثبت شود و اگر علامت مورد اعتراض قبلا در اداره ثبت اسناد به ثبت رسیده باشد محکمه حکم خواهد داد که ثبت سابق ابطال و علامت به نام معترض ثبت گردد.

[m] ماده ۲۱ - ترتیبات مقرره فوق در موردی نیز رعایت خواهد شد که اعتراض

راجع به ثبت انتقال علامت یا به ثبت تغییر خود علامت و یا راجع به ثبت تغییر محصولاتی باشد که علامت برای تشخیص و امتیاز آن به کار می رود.

[m] ماده ۲۲ - کسی که نسبت به ثبت های راجع به علامتی از تاریخ ثبت تا سه سال اعتراض نکرده باشد دیگر نمی تواند نسبت به ثبت آن اعتراض نماید مگر اینکه ثابت کند معترض علیه در حین ثبت عالم بوده است بدینکه علامت را خود معترض یا کسی که به معترض علامت را انتقال داده قبلاً بد طور مستمر استعمال کرده ولی هر گاه معترض علیه ثابت نماید که معترض قبل از انقضای مدت سه سال فوق از ثبت علامت اطلاع داشته است اعتراض معترض پذیرفته نخواهد شد.

[m] ماده ۲۳ - برای اجرای مقررات این فصل نظامنامه های لازمه از طرف وزارت عدلیه تنظیم خواهد شد - در نظامنامه های مزبور تکلیف نکات ذیل باید صراحتاً تعیین شود:

[b] (۱) طرز تنظیم اظهارنامه .

[b] (۲) اسناد و اوراقی که باید عین یا سواد یا ترجمه مصدق آن و همچنین کلیشه یا کلیشه هایی که باید ضمیمه اظهارنامه بشود.

[b] (۳) طبقه بندی محصولات .

[b] (۴) موافق چه ترتیب علامت به ثبت خواهد رسید.

[b] (۵) مراتبی که باید در اظهارنامه راجع به ثبت انتقال علامت و یا راجع به تغییر در علامت و یا در محصولی که علامت راجع به آن است قید شود.

[b] (۶) اعلاناتی که باید راجع به علامت در مجله رسمی منتشر شود و میزان خرج اعلانات .

[b] (۷) اصول رسیدگی محاکم در مورد مذکور در مواد ۷ و ۱۹.

[b] (۸) ترتیبی که مطابق آن کلیه ابلاغات مربوطه به علامات تجارتي باید به عمل آید.

[b] (۹) تعرفه ترجمه و تصدیق صحت ترجمه .

[m] ماده ۲۴ - ثبت علامات متعلق به کسانی که در ایران دارای مؤسسات صنعتی و تجارتي یا فلاحتی بوده و مطابق قانون علائم صنعتی (مصوب نهم فروردین ۱۳۰۴) به عمل آمده است برای بقیه مدت ده سال مقرر در قانون مزبور به اعتبار خود باقی است .

[m] ماده ۲۵ - کسانی که مؤسسات تجارتي - صنعتی یا فلاحتی آنان در خارج ایران بوده و مطابق قانون نهم فروردین ماه ۱۳۰۴ علامت خود را به ثبت رسانیده باشند یا تقاضای ثبت کرده ولی علامت آنها به ثبت نرسیده و بعد از تاریخ اجرای این قانون به ثبت برسد در صورتی از مزایای این قانون برای بقیه مدت ده سال بهره مند خواهند شد که مملکتی که مؤسسات آنها در آنجا است به موجب عهدنامه یا قوانین داخلی خود از علائم تجارتي ایران حمایت نمایند.

فصل دوم - ثبت اختراع

[m] ماده ۲۶ - هر قسم اکتشاف یا اختراع جدید در شعب مختلفه صنعتی یا فلاحتی به کاشف یا مخترع آن حق انحصاری می دهد که بر طبق شرایط و در مدت مقرر در این قانون از اکتشاف یا اختراع خود استفاده نماید مشروط بر این که اکتشاف یا اختراع مزبور مطابق مقررات این قانون در اداره ثبت اسناد تهران به ثبت رسیده باشد.

نوشته که در این مورد اداره ثبت اسناد تهران می دهد ورقه اختراع نامیده می شود.

[m] ماده ۲۷ - هر کس مدعی یکی از امور ذیل باشد می تواند تقاضای ثبت نماید:

[bm] ۱ - ابداع هر محصول صنعتی جدید.

[bm] ۲ - کشف هر وسیله جدید یا اعمال وسایل موجوده به طریق جدید برای تحصیل یک نتیجه یا محصول صنعتی یا فلاحتی.

[m] ماده ۲۸ - برای امور ذیل نمی توان تقاضای ثبت نمود:

[bm] ۱ (نقشه های مالی .

[bm] ۲ (هر اختراع یا تکمیلی که محل انتظامات عمومی یا منافی عفت یا مخالف حفظالصحه عمومی باشد.

[bm] ۳ (فرمولها و ترکیبات دوائی .

[m] ماده ۲۹ - کسی که بدوا مطابق این قانون تقاضای ثبت اختراع به نام خود می نماید مخترع شناخته می شود مگر اینکه خلاف ادعای او در محاکم صلاحیتدار به ثبوت برسد.

[m] ماده ۳۰ - مخترعی که در خارج ایران برای اختراع خود مطابق قوانین محل تحصیل ورقه اختراع کرده می تواند در صورتی که مدت ورقه مزبور منقضی نشده باشد در ایران نیز برای بقیه آن مدت تقاضای ورقه اختراع کند لیکن اگر اختراع مزبور را کسی یا موسسه در ایران قبل از تقاضای ثبت اختراع کلا یا جزیا به موقع عمل یا استفاده گذارده و یا مقدمات استفاده آن را تهیه کرده باشد مخترع نمی تواند از عملیات آن شخص یا موسسه جلوگیری کند.

[m] ماده ۳۱ - مفاد مواد ۶ و ۷ و ۸ این قانون در مورد تقاضای ثبت اختراع نیز رعایت خواهد شد.

[m] ماده ۳۲ - اظهارنامه ثبت وقتی قبول می شود که مخترع یا نماینده او پنج ریال طلا برای اظهارنامه و لااقل حق الثبتی را که به موجب ماده ۳۴ برای سال اول مقرر است نقدا تادیه نماید.

حقی که برای اظهارنامه اخذ می شود در هیچ مورد مسترد نخواهد شد.

[m] ماده ۳۳ - مدت اعتبار ورقه اختراع به تقاضای مخترع ۵ یا ۱۰ یا ۱۵ و یا منتهی ۲۰ سال خواهد بود - در مدت مزبور که باید صراحتا در ورقه اختراع قید شود مخترع یا قائم مقام قانونی او حق انحصاری ساخت یا فروش یا اعمال و یا استفاده از اختراع خود را خواهد داشت .

[m] ماده ۳۴ - برای ثبت اختراع حق الثبت به طریق ذیل اخذ می شود:

برای پنج سال اول از قرار سالی ۱۰ ریال طلا.

برای پنج سال دوم از قرار سالی ۲۰ ریال طلا.

برای پنج سال سوم از قرار سالی ۳۰ ریال طلا.

برای پنج سال چهارم از قرار سالی ۴۰ ریال طلا.

ممکن است تمام یا بعضی از اقساط سنواتی فوق را در حین صدور ورقه اختراع دفعتا تادیه نمود در این صورت اگر پنج قسط دفعتا تادیه شود درصد ۵٪ و اگر ده قسط تادیه شود ده درصد ۱۰٪ و اگر پانزده قسط تادیه شود پانزده درصد ۱۵٪ و اگر بیست قسط تادیه شود بیست درصد ۲۰٪ تخفیف داده می شود.

[m] ماده ۳۵ - قسط هر سال اگر قبلا تادیه نشده باشد باید در ظرف سه ماه اول همان سال تادیه گردد و الا ثبت اختراع از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.
هر گاه در ظرف سه ماه دوم سال صاحب ورقه دو برابر حقی را که متعلق به آن سال است تادیه نماید ثبت اختراع به اعتبار خود باقی خواهد بود.
[m] ماده ۳۶ - ورقه اختراع به هیچ وجه برای قابل استفاده بودن و یا جدید بودن و یا حقیقی بودن اختراع سندیت ندارد و همچنین ورقه مزبور به هیچ وجه دلالت بر این نمی کند که تقاضاکننده یا موکل او مخترع واقعی می باشد و یا شرح اختراع و یا نقشه های آن صحیح است و اشخاص ذینفع می توانند نسبت به موارد مزبوره در محکمه ابتدایی تهران اقامه دعوی کرده خلاف آن را ثابت نمایند.

[m] ماده ۳۷ - در موارد ذیل هر ذینفعی می تواند به محکمه ابتدایی تهران رجوع کرده و تقاضای صدور حکم بطلان ورقه اختراع را بنماید:

[bm] ۱ - وقتی که اختراع اختراع جدید نیست.
[bm] ۲ - وقتی که ورقه اختراع مخالف مقررات ماده ۲۸ صادر شده باشد.
[bm] ۳ - وقتی که اختراع مربوط به طریقه های علمی صرف بوده و عملا قابل استفاده صنعتی یا فلاحی نباشد.

[bm] ۴ - وقتی که پنج سال از تاریخ صدور ورقه اختراع گذشته و اختراع به موقع استفاده عملی گذاشته نشده باشد.

[m] تبصره - هر اختراع یا هر تکمیل اختراع موجودی که قبل از تاریخ تقاضای ثبت خواه در ایران و خواه در خارجه در نوشتجات یا نشریاتی که در دسترس عموم است شرح و یا نقشه آن منتشر شده و یا به مورد عمل یا استفاده گذارده شده باشد اختراع جدید محسوب نمی گردد.

[m] ماده ۳۸ - در مورد مواد ۳۶ و ۳۷ مفاد ماده ۱۹ لازم الرعایه خواهد بود.
[m] ماده ۳۹ - دارنده ورقه اختراع می تواند ملکیت یا حق استفاده از موضوع اختراع خود را کلا یا جزیا به هر طریقی که بخواهد به دیگری منتقل نماید.
هر گاه ورقه اختراع ارثا منتقل شده باشد مالک جدید وقتی می تواند از مزایای این قانون بهره مند شود که این انتقال را به ثبت برساند.

[m] ماده ۴۰ - هر گونه معاملت راجع به ورقه اختراع باید به موجب سند رسمی به عمل آمده و در دفتر ثبت اختراعات نیز ثبت شود و الا آن معاملت نسبت به اشخاص ثالث معتبر نخواهد بود.

هر گاه معاملت در خارج ایران واقع گردد آن معاملت در ایران نسبت به اشخاص ثالث وقتی معتبر خواهد بود که در اداره ثبت اسناد تهران ثبت شده باشد.

[m] ماده ۴۱ - حق الثبت معاملات و انتقالات مذکور در دو ماده فوق را وزارت عدلیه مطابق نظامنامه معین خواهد کرد لیکن در هر حال نباید از دو بهلوی تجاوز نماید.

[m] ماده ۴۲ - مراجع به کلیه اسناد و اوراق مربوط به ثبت هر اختراع پس از صدور ورقه اختراع آزاد است. هر کس می تواند از اسناد و اوراق مربوط به ورقه اختراع یا معاملات راجع به آن با تادیه حقی که به موجب نظامنامه معین خواهد شد سواد مصدق تحصیل کند.

[m] ماده ۴۳ - دارنده هر ورقه اختراع یا قائم مقام قانونی او می تواند در تمام مدت اعتبار ورقه مزبور هر تغییری را که در اختراع خود داده باشد مطابق مقررات این قانون به ثبت رساند - حق الثبت هر تغییری ده ریال طلا خواهد بود.

[m] ماده ۴۴ - نسبت به اتباع خارجه که در ایران تقاضای ثبت اختراع نموده و اقامتگاه آنان در ایران نباشد مقررات عهدنامه که با دولت متبوع آنها منعقد شده باشد مرعی خواهد بود و اگر عهدنامه نباشد معامله متقابل خواهد شد.

[m] ماده ۴۵ - وزارت عدلیه نظامنامه های مربوطه به اجرای این فصل را تنظیم خواهد نمود - در نظامنامه های مزبور باید تکلیف نکات ذیل صریحا معین گردد: [bm] ۱ - طرز تنظیم اظهارنامه ثبت .

[bm] ۲ - اسناد و اوراقی که باید عین یا سواد یا ترجمه مصدق آنها ضمیمه اظهارنامه شود .

[bm] ۳ - تعرفه انتشارات در مجله رسمی و تعرفه ترجمه و تصدیق صحت ترجمه . [bm] ۴ - ترتیبی که مطابق آن کلیه ابلاغات مربوط به ثبت اختراع باید به عمل آید .

فصل سوم - مقررات مشترکه

[m] ماده ۴۶ - رسیدگی به دعای حقوقی یا جزایی مربوط به اختراع با علامات تجارتي در محاکم تهران به عمل خواهد آمد اگر چه در مورد دعای جزایی جرم در خارج تهران واقع یا کشف و یا متهم در خارج تهران دستگیر شده باشد که در این موارد تحقیقات مقدماتی در محل وقوع یا کشف جرم یا دستگیری متهم به عمل آمده و دوسیه برای رسیدگی به محاکم تهران ارجاع می شود .

[m] ماده ۴۷ - اگر در ضمن رسیدگی جزایی متهم برای دفاع خود موضوع مالکیت علامت تجارتي یا اختراع را مطرح کند خود محکمه جزا باید در این موضوع نیز رسیدگی نماید .

[m] ماده ۴۸ - طرق تامین دلیل - موارد ترتیب توقیف محصولات که مخالف حق حاصل از ثبت علامت تجارتي یا حق اختراع باشد و همچنین موعدی که اگر بعد از تامین یا توقیف اقامه دعوی نشود تامین یا توقیف باطل می گردد به موجب نظامنامه هایی که از طرف وزارت عدلیه تنظیم می شود معین خواهد شد اعم از اینکه مطابق نظامنامه های مزبور مراجعی که برای انجام این امور معین می شود مقامات قضایی باشد یا مامورین کشوری از قبیل مامورین گمرک و غیر آنها .

[m] ماده ۴۹ - در مورد خساراتی که خواه از مجرای حقوقی و خواه از مجرای جزایی در دعای مربوطه به اختراعات و علایم تجارتي مطالبه می شود خسارات شامل ضررهای وارده و منافی خواهد بود که طرف از آن محروم شده است .

[m] ماده ۵۰ - قانون نهم فروردین ماه ۱۳۰۴ راجع به علایم تجارتي و صنعتی نسخ و این قانون از ۱۵ تیر ماه ۱۳۱۰ به موقع اجرا گذارده می شود .

[m] ماده ۵۱ - وزارت عدلیه مامور اجرای این قانون است .

چون به موجب قانون بیست و چهارم فروردین ماه ۱۳۱۰ (وزیر عدلیه مجاز است کلیه نواایح قانونی را که به مجلس شورای ملی پیشنهاد می نماید پس از تصویب کمیسیون فعلی قوانین عدلیه به موقع اجرا گذارده و پس از آزمایش آنها در

عمل نواقصی را که در ضمن جریان ممکن است معلوم شود در این قوانین تصویب و تکمیل نموده ثانیاً برای تصویب بد مجلس شورای ملی پیشنهاد نماید) علیهذا (قانون ثبت علایم و اختراعات) منظور از پیشنهاد یک ماده که در تاریخ اول تیر ماه یک هزار و سیصد و ده شمسه به تصویب کمیسیون قوانین عدلیه مجلس شورای ملی رسیده است قابل اجراء است
شماره دفتر کل :

شماره شناسه :

دایره چاپ و نشر :